

ପଦ୍ମତ ସର୍ବଜଗନ୍ଧି ।  
ପଦ୍ମତ ସର୍ବଜ ପଦ୍ମଶଳୀ ।  
ଅମୃତକୁ ଘର୍ଷଣାର ଦୋଷଥିରୁ ଅପେ-  
କାହେ ଏହା ସ୍ଵାକ୍ଷରିବେ ନନ୍ଦପ୍ରେଷଣି, ଧନ୍ୟ-  
ବନ୍ଦ ହେଉ ଚରିତ ସମ୍ମାନେଁନା ପରେ  
ଦୂରନାହିଁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଷଥିରୁ ।

ଦୁର୍ମିଳ କବିତାରେ ସେହି ପରିଚାରିତ  
କଲାକାରୀ ପରିପରା ଦେଖାଯାଇଛି କାହା  
ଏଣୋଟିମ ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ସହିଦେଶିତ  
ଦୋଷାତ୍ମକ । ଏଣୋଟି କୁଠା ଏକବିଂଶ ବାହାର  
ପଢ଼ନ୍ତିରେ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳାପତ୍ର ସମ୍ମନେ  
ଅନୁମାନେ କରିବାକ ପରିମାଣ କମାଇବାରେ  
କରିବାକୁ ଆଶର । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କରୁଥିବ  
ବିମ୍ବିତର କମାଇବାରେ କରିବାକୁ ।

ତମିଶ୍ଵର କିନ୍ତୁ ପୁରୀର ହେବାର  
କିମ୍ବା କରନ୍ତିରେ ଜଗ ତମିଶ୍ଵର ପାଦରେ  
କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ସମ୍ମେତ ଯେଉଁଥିଲୁ  
ଫଳୁରେ ଏ ଅନ୍ତରେର ସମାଜେବଳୀ କେଇ-  
କାହିଁ ନାହିଁ। ଯାତରୁ ଆମରୁ' ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ତୁ  
ମୁଖ୍ୟମଣିତ ସମବ୍ୟାଙ୍ଗରେ ଏହାର କିମ୍ବା  
ସମାଜେବଳୀ ଥାଏ ଉପରୀରେ ।

ମୋତ୍ର ଶାକୀର ଜୁଗତବର୍ଷର ଦଳ ଲାଗି  
ଜାଗନ୍ତର ପକ୍ଷରୁ ଜୁଗତବର୍ଷ ହିମେ  
ଶାଖର ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଜୁଗତ ଓ ସହିତ ଶାଖର ୬  
ଶର୍ମା ଥିଲାମରେ ଜୁଗତବାବୀ ଉପରେକଣେଇ  
ଦେଖିବା ଦିକ୍ଷି କେନ୍ଦ୍ରିତ । ପକ୍ଷିକ ପରିଚ  
ଦିଶେତର ନିଷକା ସମୟରେ ମୋତ୍ର ଦେଖିବେ  
ଜୁଗତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରେସର ବନ୍ଧୁରେ ଓ ଜୁଗତରୁ  
ଦେଖିବେ ଦୂରେର ଅହାତ ଦୃଢ଼ କରିଛି ।  
ଯାଏ ରତ୍ନାକର ନାହାରରୁ ହିରେ ମୁହଁ  
କର୍ଜୋଇ ଦେଖିବେ କ୍ଷୟକରସମ୍ମାନ ଦେଖିବେ  
୧୭ "A mountain in labour prides  
mouse" ଅର୍ଥାତ୍ ପକ୍ଷି ଦୃଢ଼ ପ୍ରେସର ଦୃଢ଼  
ଥିଲାର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର । ଜୁଗତବାବୀର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦେ  
ଏମେହାର ଦିଶରେ ଦୂଧସତ ଜୁଗତବର୍ଷର  
ପାଦ ଅଚାରାକ୍ଷର ଦେଖିବେ । ମୋତ୍ର ଦେଖିବେ ଏହାର  
ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ପକ୍ଷିର ଦୃଢ଼ ଦେଖିବେ । ମାତ୍ରାଜ  
ଜ୍ଞାନବିଦୀ ଜଳ ମାନ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଦେଖିବେ  
ଶିଶୁପାତରେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ ଦେଖିବେ ଶିଶୁର ନ  
ପରି ଦେଖି ପ୍ରଦେଶ ମର ପ୍ରଦେଶ ଦିଶିଥିଲୁଣ୍ଡି ତ  
ତତ୍ତ୍ଵରେ ମାତ୍ରାଜ ପ୍ରେସରର ଶାଖର ଦରି  
ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ିଲୁଣ୍ଡି ।

କୁଣ୍ଡଳ ପାତାର ପାନ୍ଦିରେ ଥାଏ  
ପଦ୍ମର ଉତ୍ତରାଳେ । ଅମ୍ବୋବେ ଏ ସପ୍ତାବ୍ଦୀ  
ପଦ୍ମର ଲମ୍ବାର ଚିଠୋରରେ ହେବେବ  
ପଦ୍ମର ବଢ଼ି ଦୂର ଅମ୍ବୋବଜର ସତ୍ତଵ  
ଅପାରା ପ୍ରାକୃତି ଦେଖ ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମ;—ବିଷବସ୍ତୁକ କଲାକାର  
(Artist) ଓ ପ୍ରାନ୍ତବିଭାଗ (Provincial) ସହିତ  
ତାମ ଅଳିବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦେଖି ଉପରେ ଦୂରେ  
ଦେଖିଲାମ ଏହି ପ୍ରତିକଳ ହେଉ ସମୀକ୍ଷା  
ଆଜିର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦରାଳୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିକଳ  
ତମ୍ଭର :୨୫ ଟଙ୍କା ଚର୍ଚିଲୁଙ୍କ କମ୍ବା ରାଶି  
ଠରେ ୨୨ ଟଙ୍କା ୫ ଦତ୍ତବେଳେ ୧୯ ଟଙ୍କା  
କରିଛୁ କେବେ ଏ ଦୂରେ ଦେଖିଲାମ କର୍ମଶିଳ୍ପ  
ଅଧ୍ୟେ ଲୁହାତଳିରେ କଲାକାର ହେବେ  
ଦୂରେ ଦେଖିଲାମ ବର୍ଣ୍ଣଲୁଙ୍କର ବେଳକ  
ଟଙ୍କା ୩୦ ଟାରୁ ୮ ୫୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହିବ ମହି  
ଦରକାର ଏହି କଲା ୨୦୦ ଟଙ୍କା ପରିମାଣ ପାଇଁ  
କାହିଁକିମୁହଁ ।

ପ୍ରଥମ ଶୋଭାର ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତିରୀତିକୁ ପଥ୍ରାଳୁ  
ଉଚ୍ଛବେଶ କରିବାକୁ ହେଲା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉତ୍ସମ୍ଭବରୀତିକୁ ୧୫୦  
ବରାକୁ ୧୯୫୦ ମାତ୍ର ହେଲା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଜିଗାନିକେ ତା  
ହାତବର୍ଷିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ମତ ଉତ୍ସମ୍ଭବରୀତିକୁ ୧୯୫୦ ମାତ୍ର କୁ  
୧୯୬୦ ଆଜିଗାନିକେ । ଏକାକିନ୍ତା ମଧ୍ୟ ମୁହଁ  
କାତ୍ରା ୧୦ ବରାକୁ ୧୯୫୦ ମାତ୍ର ୧୯୬୦ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ  
ହେଲା ୧୦ ମାତ୍ର ୧୯୫୦ ମାତ୍ର ୧୯୬୦ ଏ  
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସମ୍ଭବରୀତିକୁ । ଶିଖାକର୍ମର  
ପାଇବେଳେ ରମାନେ ଦୂରହୁ ହେଲେଗନ କରିବେ  
୧୯୫୦ ମାତ୍ର ୧୯୫୦ ମାତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ  
ପରିବର୍ତ୍ତନକରିବାକୁ ୧୯୫୦ ମାତ୍ର ୧୯୫୦ ଏ  
ହେଲେବ କୁଠା ପରିବର୍ତ୍ତନକରିବେ ୧୯୫୦  
ମାତ୍ର ୧୯୫୦ ମାତ୍ର ଆଜିକେ ।

କରେଇବ ଟେଲ୍ସପାଇମନଙ୍କ ହୋଇ  
ଦାଖଳ ଥିଲା ହେଁ, ତଥା ଏ ଫଠୋଇ  
ପୁରେଷଙ୍କେ ଉପରେ ଦେଖିବା ଏ ହେଁ ଆମା  
ପାଇବେ । କରେଇବ ପ୍ରଥମ ଶେଳୀରେ ମୁକ୍ତିକ  
ନମ ଦେବବୂଦ୍ଧର ତ ହିତ୍ୟ ଶେଳୀର ହର୍ଷ-  
ପୁରୁଷ ଜାମ ସବୁଦ୍ଧ ହେବନ୍ତିବଳ । ନମ  
ଉଦ୍‌ଘାଟର କର୍ମବୈମାନକ ଲାଙ୍ଘନି ଲିଖିବ  
ତା ଗାତର ଚିତ୍ର ଏହିକୁ କାହାରେ ଅଛିଏହି  
ଦେବେ । ତୁମ୍ଭଙ୍କ ମାଲପୂର ଅଧିକମାନକୁ  
ଏ ହେଁଥି ମୌଳିକ ପରେଷମା କିମ୍ବାକୁ ଅନେ  
କ୍ଲେବପାଇଛୁ ପ୍ରଫେରି ପଢ଼ିବେ ବୋଲି  
ଦେଇ । ଏହି କର୍ମବୈମାନକ ଏହି ଶେଳୀର  
ହିତ୍ୟ ଶେଳୀ କର୍ମବୈମା ଏହିକୁ ତଳ  
ଦରଶରେ ଦିବନ୍ତି ହେବେ ।

ଦେବ ହରପୁ—“କଣ କିମ୍ବା ତୁ ସେଇନ୍‌  
କିମ୍ବା ତୁର କାହିଁଥିଲୁଗଲୁ ଯାହାକୁ ମନେମାତ୍ର  
ହେବାର ବିପିଳ ଅଗୋଟ ଦେବାପରି ।  
ପ୍ରଦେଶୀୟ ହରପୁ ( Provincial Civil  
Service ) ର କୃଷ୍ଣଲେଖାନଙ୍କ ପାତାରୁ—  
ତଥ ଭାରତୀୟ ( Indian ) ହରପରି  
କିମ୍ବା ହେବାର ସମୀକ୍ଷାକ ପରିଚେ ଏହି ବିଷୟ  
କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରି ।

ଯେବୁକୁ ପୁରି ପାଟେ ଜା ଦିଲାହାରିଛ ତାମ୍ଭେ  
ଦେବାର ମେନିକ ଘଗୋର କଥେଇ ଗଣେ ହାର୍ମ୍‌  
ନାହିଁ ସେ-କଳା ଅପଞ୍ଚେଇ ବିଦରକପ୍ରିୟେ  
ଏହି ରାଜେପାତ୍ରୀ ବ୍ୟସ୍ତ ତରକାରୀ  
କହାଯାଇଲା ଏଥାର ସତରିଶ ଶତପରି  
ପ୍ରାଚ୍ୟାମଣିଙ୍ଗ ପଦିଶ ହାରିମନେଜର ଦେବାର  
ପରମାଣୁ ଦେଇଅଛି । ନୂରମାର ଫେରୀର  
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପରମାଣୁ ୨୦ ହର ମେଲୀର  
ମହାନାଥ ପଦ ପଠାନାରେ ଓ କାହାରେ ପାଇବା  
ମହାନାଥ ପଦରେ ପାଇବା

ପ୍ରତିକାଳ ନିଯମଗୁଡ଼ ଦେବେ । ବନ୍ଧୁମ ୫୦ ଟଙ୍କା  
୨୨ ଟଙ୍କା ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ ପାଇଁ ଲାଲଖୁଚେ  
ସେହିମାତ୍ର ପଦ୍ଧତି ଦେବେ ସେମାନଙ୍କୁ  
ବ୍ୟଥାରୀ ତ୍ରୟୀ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ  
ନେହି । ଭାବରେ ସେହିମାତ୍ର ମଜୋଦା  
ଦେବେ ତେମାନେ କିଲଟରେ କର୍ତ୍ତାପ୍ରାପ୍ତ  
ହେବେ ।

ଶାପତ ଓ କିଷ୍କିଷକିଶର ପାତର କଥା  
ମାର ବସନ୍ତା ହୋଇବାକୁ ମାତ୍ର ପରିଚିତିଶୀଳ  
ମନ୍ଦିର ଦାନ୍ତର ଦେଇ ବେଳେଇ ଘରଜ ରଦ୍ଦିମୁ  
କିମ୍ବେ ରଦ୍ଦିର ଏହୁପରି ମାତ୍ରକୁଣେର ପରିମଳ  
ହୋଇଅଛୁ ।

ଏହିକୁ ଯଦି ସର୍ବାର ଶୂନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର  
ପବେତା ୧୦ ଟ ଲୁ ସର୍ବିସ (Seaboard Line  
Service) ବର୍ଷରେ ତ୍ରାଣ ପ୍ରତି ଟେନ୍  
ପରିବହଣ ମ ହେଲା ୧୫୮୩ ଲୋକଗଠିତ ମେଲି  
ଦେଇବ ନାହିଁ ଯାଏଇ ହୁଏବା । ଦୟାର  
ଠାରୁ କିମ୍ବା ଦୁଇମାତ୍ର ହୁଏବା ।

କେଣେକାର କ୍ଷେତ୍ରର କର୍ମକଳ ନାହିଁ  
କୋଣକୁ ପ୍ରସରି ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଜୀବନମେଳନ  
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା ଯଥା ଯଥା ଯଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
ଏ ବ୍ୟଧିରୁ ନୂହିଲ କିମ୍ବା ପ୍ରାକ୍ତମାଳେ ନାହିଁ-  
ନାହିଁ ହୋଇଗାଇଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାସନ

ବେଳେ ଉପରଦେଶ ସତ୍ୟାଜିତ କୁରୁ-  
ଦାତ ମହାରାଜ ପହୋଚନ୍ତ ହେତୁ ଯଦିର  
ଭୟର ଏହି ଅର୍ଦ୍ଧର ଦୀର୍ଘମ ଦର ଦେବୁପ  
ଦୀର୍ଘମ ମନ୍ତ୍ର ଧରି, ସଖ୍ୟରେ ଗଲାଦ୍ୱାଷପ୍ରତି  
ଭାବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶକୁ ସଜ୍ଜେ ସଜ୍ଜେ ଆପଣରୁଙ୍କ  
ଅନୁଭବରୀତି ଥିଲୁ ଅମ୍ବେନାରେ ସେହି ଜୀବନ  
ମହି ଜୀବୁ ପାରିବ ଏଠାରେ କହୁଛ ତରୁ ।  
ପ୍ରତାପ ଦାନୀକର ପୁରୁଷର ଏହି ଜାତର  
ମହାନ ଏ ଦୈତ୍ୟବ ପଦାର୍ଥ ସବୁ ପ୍ରାଣତାକୁ  
କର ପ୍ରତିବ ଦୂରତ୍ତ ଏହି ମହିର ଦେବା ପଚାପେ  
ଭୟମୁକ୍ତ ମୋ କି ସରିବେ ସେହି ନର ଯଥା-  
ଶୋଭ-ବୁଝ କରୁଦେଇ କି ପାରେ । ସୁନ୍ଦର  
ଦାତ ମହାରାଜୁ ଏହୁର ମାତ୍ରାର୍ଥ ଅନୁଭବ ପରି  
ପରି ଖେଳିଲାମ ମିଳ କରେଇ ତାନ, ବର୍ତ୍ତମାନ  
ଦେବାନ ପଢ଼ିର ବୟସ ଦିନମୁକ୍ତ ଦିନମୁକ୍ତେ । ଯାଦ  
ଦୂରତ୍ତ କରୁନ୍ତ ଏହାକିମ୍ବାରୁ ମିଳ ପିଃ କାହିଁ  
ବର୍ଷଦିନ କରୁନ୍ତ କରିଅପରି ହେବାର ମଧ୍ୟ

ପ୍ରାଚୀର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନ ହେଲେ ଉଚ୍ଛଵଶର  
ସମ୍ମୋଦ୍ଦର ଓ ଅନୁଭବ ମନ୍ଦିର ହୋଇ ଚଣ୍ଡରେ ;  
ଜ୍ଞାନପୂର୍ବ ଦେବାଳ ଏହା ଇତିହାସ ପ୍ରକଟ-  
ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲୁଗୁ ଏହା ହେଲା ଧରନ ଫୁଲପୁ-  
ରାଜା ରାଜାର ସାଧୁତାପାତ୍ର ବିଦ୍ୱାନଙ୍କାମାଧ୍ୟଗାତ୍  
ଦୟକ ସମାଜରୁ । ଏହା ମନ୍ଦିରରେ ସମୃଦ୍ଧ-  
ଶାସନ ଖରନ ବିଦ୍ୱାନ ହେଲା କରୁଥିଲୁ ୧୯୮୫  
ମୁହଁନାରେ ସମୁଦ୍ରାରୁ କଲାମେ ୨୦୭୨ ଜୁଲାଇ  
ରେ ଚାରିବିରୁ ହେଲା । ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନର  
କିମ୍ବା ଦେବାଳ ଦୂରଭର୍ତ୍ତର ଲାଭରେ ମାନୁତାକାରକ  
ତଥା କୃତି ହେଲା ଏହାର ପ୍ରାଚୀର ପାତ୍ର ହେଲା  
ମାତ୍ରାର ଦରକାରେ ମୋଟିଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିନର  
ଶତ୍ରୁ । ଶତ୍ରୁ ଦୂର ହେଲା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧି-  
କେତେବେଳେ ହୋଇଥିଲା ଏହା ମନ୍ଦିରରେ ମାନୁତାକାର  
କିମ୍ବା ଦେବାଳର ଅଧିକାର ମୁହଁର କରିଥିଲା ।  
ଏହା ଅଧିକାରରେ କାହାର ପ୍ରକଟର  
ହେଲା ମୁଁ ଏହା ଏହାର ବାଜାରର  
ମୋଟିଏ ମନୋମର୍ଦ୍ଦ ମୁହଁର ତାଠ କରିବାରେ  
ବସନ୍ତ ସାର ମର୍ଦ୍ଦ ଏହାର ମେଟ୍ରୋ ଏହା  
ପ୍ରକାର ହେଲା ମାନୁତାକାରର ପ୍ରକାର ଏହାର  
କାର୍ଯ୍ୟ ମୋହର ଅଧିକ ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର ଦୂରଭର୍ତ୍ତର  
କିନ୍ତୁ ଏହା ପରିଥିତିରୁ କାମକାରନ ବାହୀର  
ଦୂରଭର୍ତ୍ତର ମାତ୍ର ହେଲାକିମ୍ବା ଯାହାର କରି କୁଣ୍ଡ  
ଅଛି ମେଲାକାର ଦାଖାର କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାର  
ହେଲା । ଏହା ମୋହର କିମ୍ବା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ









ରେବା କାହିଁକି ମନୋହର୍ତ୍ତ ଜାଇଲ୍ ପରି ସି  
ରାଜ ଏ ୧୯୧୯୨୫ତାର୍କୁ ଟ୍ରୈଷବାନ୍‌ଧାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ  
ହୁଏ ଲାଗିଥାଇଲା କିମ୍ବା ଚାହ୍ୟ ପଥରୁ ଦେଖି  
ଦାରମାତରକ ଗେଗ ବାରିଲି ଅଣ୍ଟା । କି  
ଚାହ୍ୟ ହୁଏ ଏ କାମାଳ ଛାଇ ପିଣ୍ଡେର  
କିମ୍ବା ଚାହ୍ୟ କୁମରକୁ କରି ଏ ପାତଙ୍ଗ କାହିଁ  
କୁମରକୁ କିମ୍ବା ଏ କାହିଁ କାହିଁ ଅବଦିଷ୍ଟ  
ଦକ୍ଷିଣ : ବା । ପ୍ରକଳନମାନକୁ ହୁଏ ବରିଲି  
ଏ ୧୯୧୯୨୫ ତଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
ଏ ୧୯୧୯୨୬ କୁମର ଏ ମୋଦିବାରେ କିମ୍ବା  
ଦକ୍ଷିଣମାନକୁ ମୁହଁଠା ୨୦୦ ଲା ଅଟେ ।

୩। କଟକର୍ତ୍ତା ଥିଲୁଗେ ହେଉଥିବା  
ପୁଅରସ୍ତ୍ରସନ ଓ ରାତ୍ରି ସବୁଘେଲେଖୁଳ ଲାଗୁ  
ଦାର । ତୁ । ଅସୁରେଷୁର । ଗା । ଶୋବନାଥୀବ  
୧୯-୨୭ ମୂର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ମୌ । ଶାଲ-  
କରେ ଥିବା ଏହି ମୂର ଛାକାଥର ଠିକ୍ ପରି  
ମେଦା ଜାର କରିବ ଗୋଟି ସେବା ନାମର  
ବନ୍ଦେବିଷ୍ଟି କିମ୍ବା ମୂର କିମ୍ବା । ନା ।  
ଏ କ୍ଷେତ୍ରୀ । ହୁଏ ଥାନ ଓ ଥାର ଦ୍ଵାରା ତେଣୁ  
ପରି ବନ୍ଦେବି ସବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା ନେବାନାମର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା  
। କ । ୧୭୭ ଏୟ—୧୯୯୯ କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା । ୨/୨୫ ମୂର ଏ ମେଦିବାନେ  
ନେଇମ ହେବ ଅନୁମାନିବ କୁଳ । ୧୯୦୬ ବି  
ଅଟେ ।

ନ ୧୦୦୩ ମୁଗ୍ଧଳୀ ସର୍ବ ୫୯୬୭ ମଣିଶ  
କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବୁଲ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ  
ଶ୍ଵରଦିଲ ପାଷ୍ଠ୍ୟକ ଦ୍ଵାରାପାଦ  
ଯେତି ଗୁହାର ତଳେର ମେତ୍ରାତ୍ମିକ  
ତୃତୀୟାବର ଟୁକ୍କା ଟ ୨୬୫୮/ ଅଧାର  
କାରଣ ଦେଖାର ମାନଙ୍କର ଉପରିଲି ଏହା  
ମାତ୍ର ୨୨୭ ମୁଦ୍ରା କଲ୍ପନା ହେବ।

ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର ପଢ଼ାଇଥାଏ ସହିତ  
ଲେଖିଥିଲା ଅଛି ମୁଦ୍ରଣଗ୍ରେସର ଯଲାଟାର ।  
କଥା କଥା । ମରିବାରେ ଥିବା ମୁହଁ ମର ମେଳେ  
ଦରର ଘରା ବାହୀନ୍ଦ୍ର ପଦାପାଦ କାହା  
ଦରୋଚ୍ଛିତ କଥା । ମର ଶାରା । ବା,  
ପିଲାକୁ ପାହ ଏ । — ୨୨୯ ଜାତି କୁ ଲାଗୁ  
କଥା । ୫୦ ମୁହଁ ମର ଶାରା । ବା, । ପିଲା  
କଥା । ୫୫ କୁ ଲାଗୁ । ୫୫ ମର କଥା ।  
ମଧ୍ୟକୁ କେବଳ ଦେଖାଇବି ହେଲା । କଥା  
କଥା । କଥା । ୫୦୦୦୦ କଥା । କୁ ଲାଗୁ । ୫୦୦୦  
କଥା । ୫୫ ମର ଶାରା । ବା, । ପିଲାକୁ ପାହ  
ଏ । ୫୫ କଥା । କୁ ଲାଗୁ । ୫୫ ମର  
୨୫ ମର ଦେଖାଇବି ପାହା । କଥା । ୫୫  
ଏ । ୫୫ କଥା । କଥା । କଥା । ୫୫  
କଥା । ୫୫ ମର ଶାରା । ବା, । ପିଲାକୁ ପାହ  
ଏ । ୫୫ କଥା । କଥା । ୫୫ ମର  
ଦେଖାଇବି ପାହା । କଥା । ୫୫ । ୫୫  
ଏ । ୫୫ କଥା । କଥା । ୫୫ ମର  
କଥା । ୫୫ କଥା । କଥା । ୫୫  
କଥା । ୫୫ କଥା । କଥା । ୫୫

ଦେଖିବାର ମୁହଁ କଥା କବି ଏହାର ମଧ୍ୟରେ  
ପାତ୍ର ହେଲେ କବି କବି ।

ପୁଣ୍ଡାତ୍ମକ ଶ୍ରୀ ୬  
 ମନ ସହି ଟେଲେବ ୯  
 ଏ ଗୋଦବଜରେ ଯର ଡଳୀ ଉଠେ  
 ତଥା ଅହୟ ଚିରନ୍ତେ ବେଣହାଇଯାଇବା  
 ନିମ୍ନଲିଖିତ କଣ୍ଠ ଉଚ୍ଛିତ କିମ୍ବରେ ଅଛି  
 ଥିବାକୁ ତାହାର ମିଳିନ ଘାରେ ତା ଧାର୍ଯ୍ୟ  
 ଶାଖ ଥିଲା ।

କବି ଜୀ ଆସା ଓ ଏ ମୁଁ ସରେ-  
କୁଳ ଧାରୀ । ମାନତତେଲର ହଟାଇ ଶ  
୨୨୯୯ ମର ଚାହିଁ । ମୋ । ପୋଥିଲେବ  
ରହିବାରେ ଖୁବ ଦାଙ୍ଗରୀ ହଜିବ ଏ  
କମାଳ ବରତ ଓ ବଳନ ସୁଦୂରମାନବ  
ପାପର ଧାରୀ ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ଥିତି ଉଠି ମର  
ଏ ବାଟ ଏ—୨୮ କୁ ଜମା ରେୟେ  
ଧରୁ ଏ—୨୨୨ ତା କୁ ଜମା ରେୟେ  
ବାଦା ନିଜମ ହେବ ଆ ମୁଁ ଚାହିଁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କୁମାର ଦଳ କୁଳାଳ

ଅକ୍ଷୁତ ଦେଖ ପ୍ରସର ଦେଖ ବାବ  
ତହିବାରକ ପାଇଲା ୮ ୧୯୨୨ ଆବାୟ  
ଜିନକ୍ରେ ଚେତାବାରକର ଉପରିଲ ଏକବି  
ରା ଧୋଗ୍ରତ ଉଠେ କଳନ ହେବ ।  
୬ । ପଢନ କିମ୍ବ ଅକ୍ଷୁତର କେନ୍ଦ୍ରୀୟକ

ସବରେଷ୍ଟମୁହଁ ପୁଲିର ଶୈଥଳ ଜାନବାର  
। ୧। ଅଳ କଣ୍ଠ ମୂର କରିବ ଗୁଡ଼ । ୩ ।  
କେବଳି । ତମୀ । ଏବେଳାଡା ବହବାରେ  
ଶୁକା ବଞ୍ଚିଦର ଦିଶ ଓ ମାଧ୍ୟକାନନ୍ଦ ନିଶ୍ଚ ଓ  
ପଢ଼େଇବ ନିଶ୍ଚ ଓ ମହେର ମିଶ୍ର ଓ ହାଲ  
ଦକ୍ଷାମାନଙ୍କ ବାମର ଉତ୍ତରଙ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର  
କଣ୍ଠର ମୂର ଆମ ବାଦମ୍ବ ପ୍ରତିବିଦିତ  
ଦେଇବ ପ୍ରତିବାଦେ । ୫ । ୮ ।

ମଧ୍ୟକୁ ଦେବ ଜାଗାଧର ମେଣ୍ଡ ଓ ନିର୍ବିଦ୍ୟର ମିଶ୍ର  
ଓ ମଦେହର ମିଶ୍ର ତା ଆପାଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ  
କଥି ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଭାବାଳ୍କୁ ଦେବକୁଳୀ ଦୟାକୁ  
ଦବାଲହୁର ଏ ୧୯୯୫ ରୁ କଥି ପ୍ରାଚୀନ  
ଅଧିକାନେ ମା ଠାର୍ଥାର ତମୀକୁ ଗାନ୍ଧୀଜ  
ଦେଶର ଜୀବା ପାନ୍ ରୁ କମେରୁ ବିହାର  
କର ଥିଲା କଥି ପ୍ରଭାବା ଦେଖାଇର  
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସବୁକାଳ ଓ ଦର୍ଶନକାର ହେଲା  
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କମି ଏ ମୋଦବାହାରେ  
ଦୋଷ ଛାପି ଦେବ ତମୀର ଆପ ମାତ୍ର  
ଏ ୧୯୯୫ ମୁହଁ ହେଲା ।

୨। କଷକ କିଳ ଅର୍ଦ୍ଦର ତେଜ୍ଜ୍ଞପଦ  
ସଦୟବେଳେଶ୍ଵର ଓ ଦୁଃଖ ପ୍ରେସନ ଦୟ  
ଦାହ । ୩। ଥଳ କ ୨୮ ମୂର କରିବ ଦୁର୍ଗ  
୧୫। ତେବେଦିସ । ମୌ । ଦର୍ଶନପଦସ୍ତ୍ର ଲଠ-  
ଦାରେ ଶୁଣି ମାତ୍ରକାଳକ ମୈତ୍ରି ଦାରେ  
ନିର୍ମଳକ କରୋପ୍ରସର କ ଶୁଣ ମୂର କାହା ଦାର  
ଦର୍ଶନକର ମୈତ୍ରକାଳ ଦେଖାଇ ଏ ୧୯୦୭୯

କୁ ଦେବର କମା ଟ । ୮ ପାଇଁ ଥିଲେ ଉଚ୍ଚ  
ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟରୁ ଗଞ୍ଜାଧର ମିଶ ବା ପାଗାଳ  
ଥିଲେ ଓ ୯ ମର ପତିକାରୀ ବାଲକୁ ହେବନ୍ତିଥି  
ଥିଲୁ ବିଗାନ୍ତର ଏବେଳେ ଓ କୁ  
୧୫୩ ଟି ସହିବାରେ ମା ୧୯୯୫ କୁ ମଧ୍ୟ ଥି  
ସେତାର କମା ୮୦୦୦ ଟି କର୍ତ୍ତା ଦେବହାର ଦ୍ୱାରା  
ନିର୍ମିତ ସତ୍ତବାର ଓ ଦଶବରାବ ଅଛୁ ଜୁଗ୍ନ  
୧୦୦୦୦୦୦୦ ଟି କରି ଏ ଖୋଦିନାରୁ  
ଶୋଇ କଲିମ ଦେବ ଭାବୀ ଆ ମୁଢି  
୧୮୦୦ କା ଅବେ ।

ବ୍ୟାକ ମୁଦ୍ରଣ ପତ୍ର ଲିଖିତ

ଦେବୀଟାଙ୍କ କଥାରେ ଅଭାବିତ ।

୨୭୯ ପତ୍ର	୧୫
କ୍ରମେ ଜାର ଉପର	୨୦୩
ଶରୀହରର ଶାଖା ଏ ପତ୍ର ଅଧିକ କିମ୍ବେ ଦେଇଥାଇଯାଇଥାଏ ପରସ୍ତ ସମ୍ମତ ବା ଏକାଙ୍ଗ ମହିନେ ଲାଇସ ଦେବା	୨୦୪
ବିଭିନ୍ନ ଅନୁର୍ଦ୍ଧର କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ପରିଚୟ	୨୦୫

କୁଳ ଦିନରେଇ ପାଇଲା ଏହାର ପାଇଲା ଏହାର  
କୁଳ କଣ୍ଠମୂଳ ଉତ୍ତରାଧିକ ତାଃ ଦିନନ୍ତଃ  
ଏ ମୌର୍ଯ୍ୟାଶ ପର ଉତ୍ତରାବେ ସବୁ  
୧୯୫୫ ସୁର ଖାଗ ବ୍ୟାପକିତ୍ତା ଏହାର  
କୁଳମୀ ଏ ଶାଖା ଅଟେ ବହୁମଧ୍ୟ  
ମନ୍ଦିରର ହୋଇଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହାର  
କୁଳ ମନୋତ ଆହୁତି ଜାମ ଏ ଧାର ଅଟେ  
କୁଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରପୂର୍ବ ଦୀର୍ଘ ଦୂରା  
ମୁଦ୍ରାର ପଶି ମନ୍ଦିରର ହୋଇଥାବେ  
କୁଳ କଷାଯ୍ୟ ବୁଅନ୍ତି ଉକ୍ତ ଜମ ଏ  
ମାନଦିନରେ ହୋଇ ଲାଙ୍ଘିବ ହେବ ବହୁମଧ୍ୟ  
୧୯୫୫ ଜାନ୍ମନେ ଅଛି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କଳ କରେ ସୁହ ସବାତିରେ  
କର ସାହେବଙ୍କ ଅଧାର ।

୨୭୮ ମୁହ ଦୁର୍ଗାପ ସତ ୧୫୯୮୩ବୀବା  
ଶ ଲଜବାଜକୁଷାଦ କାହ । ସା । ସାହୁର

ମେର ଜୀବଶାହୁ । ସ୍ତ୍ରୀ । ସମୟ ଓରେତୁ  
ଯ ଗାଲେରର କୁଣ୍ଡଳିଦାତା  
ଚୌଃ ବେବନାଆ ରବାପାହ । ସ୍ତ୍ରୀ । ଜିବ-  
ଶାଖା । ସ୍ତ୍ରୀ । ଧାରନର କେବନାବ  
ଦୁର୍ଗାହାରର ଶାଶ୍ଵତ କୁରପଥୀ ଓରେର  
ନାଆଥି ସୁ ନମନ୍ତେ ଫେରାରକୁଳ ନିମ୍ନ-  
ପୁଣି ସମ୍ମିଳନ ରା ଧୋଗାଟ୍ଟ ଉଠେଲିଙ୍ଗ  
ଦୂର ।

୫। ବାଲେଖର ଲକ୍ଷ ବିଲମ୍ବ ଧରିଲାଗଲୁ  
ଏହି ପରିବଳନକୁ ଧାରାଲୋକ ଆବା ଅନ୍ତର୍ଭବ  
ପାଇଁ ବସୁନ୍ଧର ପରିବଳନ ଏହି ପାଇଁ ନାହିଁ  
ଏହି ପରିବଳନକୁ ଜାଣିବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ବିଶ୍ୱାସ  
ଦେଇବାର କମିଶାଙ୍କ ମୋଟ ସହରଜମ ଚଣ୍ଡୀପୁର  
ପଟେ ଏହି ମଧ୍ୟରୁ ବେଳୀ ଓ ପାଇଁ ଏ ସହରଜମ  
କୁଠାର କରିଯାଇ ପରିବଳନ ହିଙ୍କା ହିଂକା ।  
ମାହିକୁ ସବୁ ଜମା ଚାହୁଁ/୧୫ ମାହ ମଧ୍ୟରୁ  
ଜମାର ମହାପାଇଁ କଥା ଚାହୁଁ । ଏହି କାହା  
କାହା ନାମ ଦେଖିବାର କରିବାକୁ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରୁ ଥକରିବା ଚାହୁଁ/୧୫ କରିବାର  
କେବୁଥି ମଧ୍ୟେ ହେଉଗଲାଗ କରିଯୋଗ ଓ  
ଦିବୁର ଓ କୋରକାପ୍ରା ଦଶାତ୍ରେ ଯୁଧରଣ  
ଅକ୍ଷାଧ ଅକାଶରିଥିର ନବରାତ୍ର ସରଜକ ସରଜ  
କର ମୋହକମାରେ କୋଟି କିମ୍ବା ଦେବିଏପୁର  
ଆ ମୁହଁ ପାଇଁ କା ଅଟେଥାହି ମୋହକ କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା ମୁହଁରର ମେଟ ଉଚ୍ଚବା ଏହେ—୧୯୩  
ସମୟ ଅନ୍ତର୍ଭବ ।

୫। ମାନେସର କିମ୍ବା କରଣେ ଧ୍ୟାନକରି  
ପୁଣ୍ୟ ସମବେଳିଷ୍ଠାଳ ଏହି ଧ୍ୟାନକରି ଆତି  
ଅନୁର୍ଗତ । ଶ୍ରୀ ଧ୍ୟାନକରି କି ୧୯୮୮ ମୁହ ତା  
ମହାନ ଜାତ କୁଳଦିଗ୍ଜାରୀଙ୍କ ସମିନ ବାରୁପଣୀ  
ମେଗାଲ୍ ବିବହର ଦୋରକୁ ଧରିଛନ୍ତି  
ଏ ୨୭ ଦା ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖି ଓ ବାବର ସହୋଦର  
ପୁରୁଷ ଜନବାଥ ଧାରାକଷ୍ଟର କା ୮୦/୧  
ପରିଷକ୍ରମ ସମବରମ୍ଭୀ ଏ ୫୦/୧୯ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖି  
କର ଦିକ୍ଷାରେ ଦିଃ ୮୦ ଫେବୃଆରୀ ଧାରୁତି  
ଧରିବରମା ଏ ୦.୩/୧୯୮୦ ଧାରୁ ଜନବାଥ  
ଦିକ୍ଷାର ମଧ୍ୟ ଦିକ୍ଷାରମାତ୍ର ନିର୍ମିତ ଓ ଜଳ  
ଦେଇ ଶୋଭାପ୍ରାତି ଓ ଧାରାକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶି  
ପାଇଥାନ୍ତି ଓ ଧାରାକାରପାଇ ଜଳକୁ ଧରି  
ଏ ଦୋରକାରୀରେ କୋତ ଅନ୍ତର ଦେଇ ଏହିକାର  
କାମ ମୁହଁ ୮୦ କା ଅଟେ ଅଛ ଜମିହାରୀର  
ବେଳୁ କମିଶି ମୋର ରହିବା ଏ କାମିନ୍ଦର  
ଦୁଇମିନି ।

୬। ବିଚାରକ କିମ୍ବା କରଣେ କାମ  
ମୁହଁ । ପଦବେଳେଷ୍ଠାଳ ଏହି ଥାରା କାମ  
ପୁଣ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାମ କରିବାର ପରିଷକ୍ରମ  
କରିଛି । କା, । ମାହାମା । ଶ୍ରୀ । ମାଧ୍ୟକର  
ମେଗାଲ୍ ଅନୁର୍ଗତ ମୌରେ କାମେଇ ଓ କାମ  
କାମ ଓ କାମ୍ବାର ଏହୁପରି କାମ ମୌରେ  
କାମେଇପୁଣ୍ୟ ସମ୍ଭବ କାମା ଏ ୫୦/୧୯ କା ଅଛ  
କାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର ସମବରମାର ଧାରମା । କା  
ବାବରବାର ଦେଇବର ନାହିଁ ୦.୩/୧୯୮୦  
ଧାରୁତି ଧରିବର ନାହିଁ ୦.୩/୧୯୮୦ କମିଶାଳ ଏ  
କାମେଇମାତ୍ର ନିର୍ମିତ କିମ୍ବା କରିବାର କାମିନ୍ଦର  
କାମେଇ ଓ ପୁଣ୍ୟର ଶାନ୍ତିର ଅବ୍ୟକ୍ତି କାମ  
ଦେଇ ଆ ମୁହଁ ଏ ୦.୩/୧୯୮୦ କା କାମେଇ  
କାମେଇ ମୌରେ କାମିନ୍ଦର ମୋର ରହିବା ଏ ୦.୩/୧୯୮୦











ମନ୍ଦର ମା ପ୍ରାଣୀ ୧୦ ହଜାର ମାଟି କୁବାଲିବା  
କାଳୁକା । ଏହାହାତି ଅନେକ କଳ ଆବାଦ ହେବ  
ଏ କି ଥେବ ବାବୁ ଉଠିଯାଇ ନାହିଁ ହେବ ।  
ପ୍ରକା ରଷ୍ମୀ କରିଲେ ଖେଦକୁ କଳ ଥୋଗାରବା  
ଦ୍ୱେଷକୁ ଛାଇ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।  
ଦୂର ବଳଦିବିଶ୍ୱାସ ଏମୁଣ୍ଡେ ପିଲେତ ଫିରା  
ଦୋରୀ ହେବା ଛାପି ।

ଶ୍ରୀ କାଳଦୟାକଳକ ସାହୀ — ପ୍ରେମିନଙ୍କ ଉପତ୍ତିଷ୍ଠ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଜ୍ଞାନା  
ପଦପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅତେଷ ଦେବତାଙ୍କୁ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ-  
ମୋରେ ବନ୍ଧୁ ପଦ୍ମଲ ପ୍ରାଦୟାକିମ୍ବରେ ବନ୍ଦ  
ଦୟାପଦ ଶ୍ରୀ କାଳଦୟାକଳକ ସିବାର ଦେବତା  
ବିଭାଗ ଏତ୍ତାର ଅନୁମତି ଦିତାଯିବ ନାହିଁ ।  
ଆଶୀର୍ବଦୁଷ ଦାର୍ଢି ତରକା ଜମ୍ବୁ ଦିଶେଷ  
ପାଦପାଦିତ ବାର୍ଷିକ କମ୍ବା ଶାଖା ଦିଶେବନାରେ  
ମାନ୍ଦୁରମ୍ଭ ସିବାର ଅବଶ୍ୟକତା ଦିଶେଷ  
ପାଦପଦ୍ମରେ ଦର୍ଶନର ଦେବ । ଜୟମାନର  
ପାଦାଳ ଦେବକ ଜ୍ଞାନପଦକ ତୁଳାର  
ଶ୍ରୀ କାଳକ ଜ୍ଞାନପଦ ଶାହି-  
ମନ୍ଦିର ପରା କରି କନ୍ଦି ସାରଥୀଙ୍କ ନୌହା  
ମନ୍ଦିର ପଞ୍ଚ ଅକ୍ଷୁମର କରି ନାମମୟ ବୁଝାଇବା  
ଜୟମାନଙ୍କ ଏ ନୃତ୍ୟ ଦର୍ଶନକାର ଗୋଟେ  
ପଦ୍ମପାଦରେ ଚଢ଼ିବନ୍ତି ଅହର ଶିରା ଅତିକା  
ଦର୍ଶନକୁ ଯଦି ଶ୍ରୀ କାଳଦୟାକଳ ଏକଳ

ପ୍ରକଳ୍ପରେ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିକାଳୀନ ପାତା  
ପାତାରେ ଉଦ୍‌ଘାଟନା ହେଉଥିଲା ।  
ବିଦେଶୀ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାତାରେ  
ଯେ ସମସ୍ତମନେବେ ପ୍ରତିକାଳୀନ ପାତାରେ  
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତାରେ ସୁତ୍ତମିଳିଲାଏ ପୋକ  
ଦେବାକୁ ଛାପି ପାତା କରିବା ସମସ୍ତମନେ  
ରାଜମନ୍ଦିର ସଂରକ୍ଷଣୀ ଲେଖିଯେଥିଲାଏ ପାତା  
ମହାତ୍ମା ପାତା ପାତାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତାରେ  
ପାତା ।

କରିବାର ସମ୍ଭବ କରେଥିଲୁ — କାହା କେବେଳିକି  
କରିବାର କୌଣସିବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ । ନିରଦରେ  
ଏକଟୁଳ କିମ୍ବାରେ ଗୋଟିଏ ନତୀର ଘର-  
କୁ ଯାହା ତ ପଞ୍ଚାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମିକାର ତେ  
ତାଙ୍ଗାମନ୍ତରକି ଶିଖାପ୍ରଦ ହେବ ମନେର ନାହିଁ ।  
ମନ୍ତ୍ରମୂଳ କେବଳ ଦେଖା ଏ କାମକାରୀଙ୍କ  
ଜିମ୍ବାରିଗରଙ୍କ ନଥରେ ଗୋଟିଏକା  
ଫୌଜାର କାହିଁ ସେଇ ମନ୍ତ୍ରମୂଳ ଉପରୁତ୍ତ  
ହେଉଥିଲା । ଏ ବିକଳ ମେତି କିମିହାରିଗା କ  
ମନ୍ତ୍ରମୂଳ କୋରିବା ହେବାକୁ କରିବାକୁ ନୃତ୍ୟରେ  
ଦେଇବ ବନ୍ଦରା କରିବାର କରୁ ଏହି ଦିନେ  
କରିବାକରୁ କାହିଁ କିମ୍ବାତୁ କରିବାକିମିକୁ—  
ଧ୍ୟାନବାଦିନ ପାଇଁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ କମିହାର  
କାହିଁ କିମ୍ବାତୁ କରିବାକି କରୁ ଅକୁଳାକ ଧ୍ୟାନରେ  
ବହିର କାହିଁକୁ କରିବାକି ଏହି ହେବାକୁ ଆମ୍ବଳର  
ମନ୍ତ୍ରମୂଳ ସଙ୍ଗର କରି ଏଥରେ ପାରିବ  
ନାହିଁ । ଏହି କିମିହାର ମନ୍ତ୍ରମୂଳ କରିବାକି  
କରିବାକିମିକୁ କରିବାକିମିକୁ କରିବାକିମିକୁ  
କରିବାକିମିକୁ । ଏହି କାହିଁକୁ କରିବାକିମିକୁ  
କରିବାକିମିକୁ କରିବାକିମିକୁ । ହୁଏ ଧନିକ  
ମନ୍ତ୍ରମୂଳ ମୋଟବାଟା ହେଇବାକିମିକୁ ଏହି ହେବେ  
କିମ୍ବା ଅଗାରକିମିକୁ ହେଇବାକିମିକୁ । କାହା  
କେବିହା କାହିଁକୁ । ଏହି କିମ୍ବାକିମିକୁ ହେବାକିମିକୁ  
କରିବାକିମିକୁ । ଆ ମୁମାକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁମିକାର  
ହେବାକିମିକୁ ଏ କୁମିକାର ମନ୍ତ୍ରମୂଳକୁ କରିବାକିମିକୁ

ମୋହଦ୍ଦିଲୁକୁ ମେ ପାଇବା ଜମନ୍ତର ପ୍ରାଚୀତ୍ତି  
ଏହିପରି ସମ୍ବଲ ଅନେକାଳ ହେଠା ପ୍ରାର୍ଥନା  
କରି ।

ପାତେ କରିବିଧାଇସ୍ତି ହଇ — ଶାରକା  
କରିବିଦିଶାଲୟ ଅଭିନବ ପାତୁ ଲାଗେ ବନ୍ଦପ୍ରାପ୍ତ

ଏହାର ପ୍ରତି ସମାଜରେ ହୋଇଥାଏ  
ଯେହିଁ ଅଧିକରଣରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀଟି ଅଧିକ ଦୋଷ-  
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଅକ୍ଷରରେ ଆଶକ ଅଧିକ କେବଳ  
ଦେବତା ଦିଦାର, ତେଣା କାହିଁକି କି ସମ୍ମାନି-  
ତଥା ଶିକ୍ଷାଗୀ ଯେ ସୁନ୍ଦର ପରାଇବ ଏଥୁଠର  
ବନ୍ଦେହ ଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ପାନ୍ଧୀଜୀବୀ ବନ୍ଦେହ  
କଲିବାର ବିଶ୍ୱାସାଲୟ ଓ ଅନେକ ସମ୍ବନ୍ଧି  
ବିଜିତ ଓ ଏକବିପରମାନ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଝାରୁ  
ମାନୋଦବୀ ରଖିଅଛନ୍ତି । ଯେହି ପାନ୍ଧୀଜୀବୀ  
ଏତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ବନ୍ଧ ବନ୍ଦେହ ନେଇଛୁ  
ଏବଂ ଯାଇଅଛି । ହିନ୍ଦୁତତିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ  
ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ତେଜାର ତିଥି କିମ୍ବାର  
ଉଦ୍‌ଘରେତୁର ମାନ୍ୟବର ଚନ୍ଦ୍ର ପାଦେବ ଉ  
ମାନ୍ୟବର ବନ୍ଦୀର ମଳା ଓ ମାନ୍ୟବ ନୟ  
କୃତ ସବ୍ୟା ଓ ତେବେତ କୃତିଷ୍ଠାନିଷ୍ଠା  
କାହିଁକି ଏହିତୁ । ମାନ୍ୟବର ପଦକରକ କାନ୍ତିକ  
ପଦକରକ ଅଧୀଷ୍ଟତା ଦିନାମାତ୍ର କୃତିଷ୍ଠାନିଷ୍ଠା  
ଅଧୀଷ୍ଟତା ସହାର ଦିନାମାତ୍ର । ବେଳାପଦକ  
କ୍ଷେତ୍ରେ ଯେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ରୋତୁମାନ  
ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ

ବାହଁ । ଅମେର ଫର୍ମ ସତର ପରେ ଦିଲ୍  
ସିଲେକ ମିଛିଲୁ ପଠାଯି ନାହିଁ ସକାନ୍ତେ ଜେଳ ।  
ପଥ ଡର୍ବୁ ଧଳଙ୍ଗ ଅପଦିତଭବ ଥାଏ ଦୃଢ଼କ  
ସଫରିତ ବୋଇ ଲେତବୁର ପଶାନ୍ତୁଗ୍ରାହୀ  
ଜେବେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ ମନ୍ଦିରରେ ପାଇଲା କଥାଗୁଣ-  
ଏହି ସାମାଜିକ ଗୋଟିଏ ଲୁଧିର ଉତ୍ସବ ପୈଦିଲୁ  
ଏହି ଚରିତ ଦେବତାର ଦେଖାଯାଇଥି  
ଦେଖି ଦେଖିଲେ । ସେହି ପୈଦିଲୁ  
ଦେବତା ଉତ୍ସବାଧୀନୀ ଦେଖିବାରେ ଦେଇ  
ପାଇଛି ଦେହକ ନାହିଁ । ହେଠାରେ ଉତ୍ସବାଧୀନୀ  
ମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ଦେଖାଯାଇଲେ । ଏହି  
ପୈଦିଲୁ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ମନ୍ଦିର ସଂଭବାଳୀ ଆଜି-

ଦେବତାଙ୍କ କୁଳ ହେଠାର ଏଥିରେ ଅନେକ ଲୁଗରକାଳୀ  
ଦେବତାଙ୍କ କୁଳ ହେଠାର ଏଥିରେ ଧରେବ  
ନାହିଁ । ଯାହା ପଡ଼ିଲାଟାଙ୍କ କୁଣ୍ଡାରୁ ଗୋଟିଏ  
କଥା ଦରିଦ୍ରତାକୁଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଯାଉ ଜାହିଁ । ଆମେ  
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସିଂହପାତାରେ ଯାହେବମାନେ ସେଇ  
ସୁଧା ଦାଖିବେ କୁଳକୁ ହେଲି ଫେରେ  
ସଂଖ୍ୟା ଶାନ୍ତିରେ କି ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ନୃତ୍ୟର  
ସୁନ୍ଦର ତୁମିଶକ ସାହୁଙ୍କ ଜୀବନକ ସିମାନେ  
ପାଇମାନୁକେ କି କିମ୍ବା । ବାଜା କୁଣ୍ଡରୁମେ  
ଦୁଃଖାନ୍ତି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କ  
କତୋଳିବେ ଅନୁଭବରୁ ଛାତିବ ଫେରିଅଛି  
“ We also propose to enro-

ভাস্ত মতবল এক নিয়ন্ত্ৰণ কুমাৰ কুৰু-  
কুৰু গে পুৰুষৰ দৈৰ্ঘ্যস্থে এক  
কৃতিপুষ্টি ধৰণে সমুদ্ভূতোৱাতে  
আৰা বৰ্তু অসমীয়াক কুচৰাত সজীবতে  
শেষোৱে কেবল দৈৰ্ঘ্যস্থে কৰি এ  
কুচৰাত কেবল উলিকে।

ଶ୍ରୀମତୀ କୋଣ

ବୁଲ୍ଲ ହନ୍ତିର ଦେଇର କୌଣସି ଅବସାନ କହୁ-  
କାହାରୁ ଦିଶେଷତା କମାଇଲେ କଳନ୍ତିର କର  
ବକୁ ପଢ଼ିଲୁଗା । ବୈଚିମାନିମେ ମନାମାନ  
ବଢ଼ିଲାର ମହୋଦୟର ଶକ୍ତିମନର ଉପ  
ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଥାହାର ଅର୍ଥାତ୍ତା ପାଇଁ ଏହା  
ଯଧି ଜାଣି ଉଠିଥିବା କାନ୍ଦି ଦିଲାକୁ ଜଳିବା  
ପାଇ ବିଟୁ ନିଷ୍ଠିତ ଥିବାରୁ କବୁଳି ହେବେ  
ବହୁଏ ଦେଇ ଆଜିର ଦିନକୁ କରିବା  
ହେଉଥିଲା । ଅଛିନା ପୁର୍ବେ ଉଛି ଦେଇ  
ବହୁଏ ପାଇବି ଧ୍ୟାନର କଣ୍ଠକ ଦ୍ୟାନକାର  
କରୁଥିବେ । ଦେଇବନିର ସର୍ବଜାଗାରଙ୍ଗର  
ଏକାତ୍ମ । ମୁକ୍ତିପାଇଲିଲୁ ହେବଳ ସରକାର  
କାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକାର । ଦେଇବନିର କୁରା  
ଦେଇବନିର-ମାନେ ରାତାର କୁରାକର କୁରା  
କୁରା । କିମ୍ବା କି ଅର୍ଥାତ୍ତା କୁରାକର  
ଦେଇବନିର କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । କାହିଁ  
କୋ କାହିଁରେ ସର୍ବଜାଗାରଙ୍ଗର କାହିଁ ସିମା  
କାହିଁ କୁରାକର କାହିଁ । ମୁକ୍ତିପାଇଲିଲୁ କାହିଁ  
କାହିଁ କାହିଁ । କାହିଁକିମ୍ବା କୁରାକର କୁରା  
କୁରା କେବେହୁବ ସର୍ବଜାଗର ଏହା କେବେ  
ଥିବେ ସାବଧାର କାହିଁ । କାହିଁକିମ୍ବା କେବେହୁ  
କୋ କାହିଁରେ ଅନେକ ପାଇଁ କାହାର କୌଣସି  
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । ଯେ ଏହି କାହାର  
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର  
କାହାର କାହାର କାହାର ?

ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ କୁଣ୍ଡ, ଶେଷପରିଦିଲ୍ଲୀ  
ଫିଲ୍ମସେଟ୍ରିଚ୍ ଫିଲ୍ମ୍ସା

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀଙ୍କ ଉତ୍ତାନବାଗ୍ରମ ଛେତ୍ର  
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବର୍ଦ୍ଧନ ସାହେଜଙ୍କ ସାଂଗ୍ରହିତ  
ବୁଝେ କୁଣ୍ଡଳ ପଦାର୍ଥ ଓ ବେଳୁରକଣ୍ଠ  
ମୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶକା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ହେଠାରେ  
ବର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଏହିକାମାଟ ହୋଇଥିବୁଲେବେ  
ଏବେଳେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବ ବୋର୍ଡର୍ମନଙ୍କର ବିଶେଷ  
ଦୈନିକ ଅଧିକ ହୋଇଥିବୁରି ପ୍ରମାଣ ଦିଲାଲୁ  
କଷ୍ଟପାଦକ ମହି ଦୂର ଓ ଜନିର କଷ୍ଟକ  
କମିକ୍ରୋ ଅଭ୍ୟୁତ୍ସ ଥୋଇଥିବୁରି ପ୍ରଦେଶ ପଥାଇଲୁ  
ଯଥେ ଓ ଧଳ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଦେଶର ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ  
ଦେଖେଥିଲୁ । ଆପଣ ଦୂରହୃଦ ହକ୍କୁ ଦିଲା  
କ୍ଷେତ୍ର ବହିତ ପଦାର୍ଥ କବଦ୍ଧିତାର ବୁଦ୍ଧିଜୀବ  
ଗୀର୍ଜା ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ବୈଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ  
ପହଞ୍ଚେ ସ୍ଵର୍ଗିଳାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧତାର୍ଥୀ ହୋଇଥିଲା  
ପ୍ରକାଶ । ପ୍ରକାଶର କାହାର ଉତ୍ତରାଙ୍କ ବନ୍ଦେ  
ଖୁବିଜନିଛନ୍ତି ଏହିଲାଙ୍କ ଫର୍ଟମାନକୁ ଏହି  
ଦିନ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ପରେ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକାରୀ  
ମାନୁଷଙ୍କ ବିଧେୟ ଦୟାକାଳ ଦୃଢ଼କୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଲୋ  
ଲୋକମାନେ ଦୃଢ଼କୁଣ୍ଡ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଦନା  
ମେ ଲୟ ବରତ୍ରେ ତ ଦୟାକାଳ ଦୃଢ଼କୁ  
ଅବେଳା ଠକ୍କ ଏ କିମରେ ସ୍ଵର୍ଗିଲା ଦୋହା  
ଥାଏ । ଏ ପ୍ରକାଶ ଜଳ କୋର୍କର ବୈଜ୍ଞାନିକ  
ଏ ଜଳସ ବୈଜ୍ଞାନିକରକ ମନୋକର  
ଅନନ୍ତର କୁଅହୁ । କଜାମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼କୁଣ୍ଡ  
ଏ କିମରେ ଅନୁମରଣ କରିବା ପରିବ ।

卷之三

ପାହାରା ଓ ମହାରୀ କଥ କା ଏ ଦୁ  
ବିଧରେ କାହାରୀରେ ପଦସ୍ଥରେ । ପ୍ରେସ୍  
ନ୍ତ୍ରୀ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଶୁଳଗନ୍ଧ ସମୟରେ ପ୍ରେସ୍  
ଅବି ହୋଇଥିଲା । ଯୁକ୍ତି ଦସ୍ତଖତ କେବେ  
ଦିନ ପାହାରା ମୁଣ୍ଡ ବହିଲା । ପ୍ରେସ୍

ନେବାରୁ ଥୁଏଇ ଅବସ୍ଥାରେ । ଗରୁଙ୍ଗଳ କାହିଁ ତ ପରମ ଚାହୁଁ ତାହା କହ ବେଳାରୁଟ ପ୍ରତିକର ଲାଇଶାଖର ଅସ୍ଥିରେ । ରହିଲାକୁ କାହାକୁ ଯେ ଘରକୁ ଠା ୫୦୦ ଲା କର ଯଥରୀକୁ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ବାହି ଓ ଥା ଏବେ ନଗର ଉପରୁ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବିହାୟ ମରିଥାଇଥିବ । ଉତ୍ତର ଦେବର ଗାଁ ଟ ଜୋଷୁତ ଠା ଯାଇଥିବେ । ବୋଷ ଦୂର ରଙ୍ଗରେ ବଳେ ଶାରୀରିକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଯାଉ କି ଥିଲେ ନୟରକଣ ମରିବାକୁ ତାହାର ବଳପୂର୍ବକ ତାକ ହରାଇବାକୁରେ ମେତ୍ର ଉତ୍ତରକାରୀ ଦୂର ଦୟାପାଦିବେଳର କଥା । ହୃଦୟ ଉପରୁ ନୟରକଣର କେବଳକ ଶ୍ରାନ୍ତ ଦୀର୍ଘକ ନତା ତେଣାର ଅନ୍ୟ ଦେହ ନିର୍ମଳକ ଉପରୁ ବହାର କି ଥିଲେ । ବୋଷ ଦୂର ହାତର କୁଟୁମ୍ବର ଟବାଇ ନ ଥିଲ । ଦୁର୍ଲିଙ୍ଗ ନାହିଁରବର ନିରାପତ୍ତା ମଧ୍ୟ ମରିବାରୀ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁଜଣ୍ଡର ଦୁର୍ଦୁଲେଖ ପାଇଥିବାର ଆଜାରେ ସେବାରକ ସତାଶ ଅନେକ ମରିବାର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକ ବରିପୁରେ । ହୃଦୟ ଉପରୁ ଅନ୍ୟକୁ ମରିବାର ଦେବର ବାହେ ମେଲ୍‌ମୁ ଦେବ ହେଉଥିଲ । ଏଥେ ଦୂରକ ନୟରକଣ ମରିବାର ବିବାହ ଅତି ଉତ୍ସାହାନ୍ତରେ ଭାବର କାମ ପ୍ରାକ୍ତୁ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରେ ତ ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତରର କଳା ମହାବିଦ୍ଵାରା ତ ପର୍ଯ୍ୟୁ କରିଲୁ କହିଲୁ ନାହେ ନମରିର ଦେହଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗିବା କରୁଥିଲେ । କେବଳ ହରିକୁ କହୁନ୍ତାମୁଁ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ିବା ଜୀବିତାଦେବକ ଛାତା ଅନ୍ତରେ ନମରିବା କହିଲୁ କାହିଁ ଜୀବିତିର ବୁବାର ସମ୍ପଦ ପାଇନାହାନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ଦେବର ଜୀବିତର ସହାୟକ ଜାତୀୟ ଦେବର ମଧ୍ୟ ହେଲଥିବାର କୁଣ୍ଡ ଅନନ୍ତର ଦେଲୁ । ଦେବର କାର୍ଯ୍ୟର ଜୀବିତ ସହାୟକ ଜାତୀୟ ଦେବର ମଧ୍ୟ

ବିଜ୍ଞାନ

କବିତାରେ ପାଦମାଲା ଏହାର ଅନ୍ଧରେ  
ଦେଉ ଗାନ୍ଧି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦେଉଳ ସିଖରେ  
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦେଉଳ ଦେଉଳ ମହାରାଜ ।  
କବିର ମହାପଦମ ଆଦିତ ଦେଉଳ  
ଦେଉଳ ଦେଉଳ ଗା ଚ ଈ ପରିଷକ୍ରମ ଶବ୍ଦ  
ନମେ । ଦେଉଳ ଦେଉଳ ଗା ଚ ଈ ମହାକାଳ  
ଦେଉଳ ଦେଉଳ ଗାନ୍ଧି ଆଦିତ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ  
ନମେ ।

କୁରୁ ମାଦମାତ୍ର ଜୀବାଦ୍ୱା ଏହି ଅନିର  
ଦେଖିବା କରେ । ଏହିତୁ ସମୟମୁଳକ ପ୍ରକା-  
ଶ୍ରୀ ଉତ୍ସମବୁଦ୍ଧେ ଅବୁଗୀତ ହେବ । ହେଉଁ  
ଯେହିଟି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବା ଅଧିକ ନାହିଁ ।  
ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ, ଚଳ, ଚନ୍ଦ୍ରବର ଓ ଶ୍ରାବଣୀ  
ଦୀ ମାତ୍ରକୁ ମହୋଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଅଭିଭ  
ାବ୍ୟାଧିର ଶୌଣିଧି ପରମା ଥାଇ ବା ଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ  
ଧେବାକେ କାହାର ମାତ୍ର ପରି ହେବେ ଯେହିଟି  
ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାଚୀନ ରକ୍ଷା ଦେଇଯାଇଛା । ଯେମେହି  
ପରିଷାକରିବାର ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ମାନିତ  
କୁଠାକୁ ଏହିଲେ ପରିହାତ କାହିଁ ।

ରତ୍ନାର ଏ କୁଳୋଳ ଶିଖ ।

ପୁରେ ଲେଖି ସହାଯ, ଲାଗି, ଦର୍ଶକ  
ନାନାକରଣ ପୁରେ ଏତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲେ ।  
ଅନେକାଳୀ ଉତ୍ସାହିତୀ (Liberal education) ଯେ କଲାରେ କଥାରେ  
ବିଜେ । ଯେ ମାତ୍ରେ ବେଶାରକ କର ଦେବ ?  
ଆଚକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର୍ପାଇ, ତରହ ବିନ୍ଦୁଟୀ ପରିଶୋଭର  
ବାହାରୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ସର୍ବାଦେଶୀ ତର ବୃଦ୍ଧିଲେ,  
ସେହିମାନର ଉତ୍ସାହିତୀ କେତେକ ସମ୍ଭାବରେ  
ଦୟାଶ ଲାଭସ୍ଥିତ ଏବଂ ଜୀବଜୀବିନ୍ଦୁରେ  
ବିଶେଷଯୋଗିତା ଫ୍ରଣ୍ଡିଶର ଦେଖାନେହଁ  
ପ୍ରାଣୀ ଆହୁର ପାଞ୍ଚମୀରେ । ମୋର ପାଞ୍ଚମୀରେ  
ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣୀ ଅହୁର ଥିଲା । ବାପୁକବ ଏହି  
ପ୍ରାଣୀ ପାଞ୍ଚମୀରେ ଦେଖିଲାର ଏହିମାତ୍ର  
ପୁରୁଣୀ ପାଞ୍ଚମୀର ଥିଲା । ଏହେ ଆହୁର ଯେ ସହିର  
ଦୟା କାହିଁ । ମତ୍ତାବୁ, ଦୂର୍ମାତ୍ର ପରିବହନ ପିଣ୍ଡ  
କରୁଥିଲାରେ ପୁରୁଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାବଳୀ ପାକ  
ଅଭିନାବ କରୁଥିଲା । ଅବଧି ଧରୁମାକେ  
ବଠାରେ ଦୂର୍ମାତ୍ର ସଙ୍ଗେ ମତ୍ତାବୁର ପ୍ଲାନେଟ୍‌ର  
ଚାରିମାତ୍ର । ତୁରାର ଛ ଅବଧିକାରୀ ପାହାରୀ  
ଜୀବନ ବିବାଧ ଓ ଦେଖିପରାଳୀର ଜୀବନ ସଙ୍ଗେ  
ଦୂର୍ମାତ୍ର ଉତ୍ସାହରେ ପରାଣି ଦୋଷଗୁଡ଼ ।  
ଦୂର୍ମାତ୍ର ଦୂର୍ମାତ୍ର ପ୍ରାଣର ବିବିଧାନରେ ଦୂର୍ମାତ୍ର  
ଏ ବନ୍ଦର ଦେହରୁ ଏଥି ମହାଦ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନେ  
ଦୂର୍ମାତ୍ର ମେହୁର ଦେବାଜ୍ଞାନ ଏକ ଅନ୍ତର୍ମାଳ  
ବାହୁମାନକ ପରାମେ ନାହାଏ ଓ ଦୂର୍ମାତ୍ର

ଦେଖିବାକୁ ପଠନ ପ୍ରଧାନ ଉପାଧିକ ହେଲା  
ବାକୁ ହେବ । ହିନ୍ଦୁ ନା ହେଉଥିବାରେ ହେଲା  
ସ ହେଉଥିବା ଲାଭବନ୍ଧାନକର ସ ମୂଳ କଷ୍ଟକୁ  
ତୁମ୍ଭମନ୍ଦିର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଖାଇ ହେଲାଆଦୁଷ୍ଟ  
ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲୁଗୁଡ଼ କନ୍ଦିଖାତ ଏଥି-  
କଷ୍ଟକୁ ନକ୍ଷତ୍ରମନ୍ଦିରରେ ପାବୁ । ମାଟ୍ଟ  
ବୁଝିଲୁଗର ଭୁଜାଯାଇ ପ୍ରଦେଶଫୁଲ ମଧ୍ୟ ।  
ପ୍ରଥମର ମନ୍ତ୍ର ବନ୍ଦୁରେ ଲୁଚ୍ଛରେ ମା ଦେଖିବା  
ହଜ ପ୍ରେସର ମଳ ମହି କୁଳପତନ ପାଇଁ ଅନ୍ତର  
ଦେବା ଦେବନାର । ନେତ୍ରଗର୍ଭ ମାଟ୍ଟକୁଳରଙ୍ଗ  
ପ୍ରଥମରେ ଏହିଏ ଦେବର ମାଟ୍ଟକୁଳରେ  
ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରେସର ଦୁର୍ଲଭାବ ଧର୍ମଚର୍ଚରେ ସେମନ୍ତ  
ଶଳ ପ୍ରଭାବ କରିବୁ ପାଇଁ ହେବେ  
ଦେବନାର ହେବାକୁ କୁଣ୍ଡ ନରଦିବ୍ୟାକଷ୍ମୀର  
ବିମକ ଯାହାକେବୁ ଉତ୍ସର୍ଗୀ ବର୍ଗମାନର  
କାରତ୍ତିର ସ କଷ୍ଟକୁ ଦେବର ଦେବନାର ଆଶ  
ପ୍ରଥମରେ ପର୍ମାଣୁ ଧ୍ୟାନଦେଶରୁ ଜାଗରେ  
ଦେବ କାର୍ତ୍ତି ବନ୍ଦିଯ କରିବାକେ ଦେବର  
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତାରେ ମହାପଦ୍ମନାଭ  
ବରେ ଦୁଃଖ କ ସମ୍ମ ମଧ୍ୟ ଶଶୀ ପରମାନ୍ତର  
ପରମାତମ ସେଇ ମାଟ୍ଟକୁଳରଙ୍ଗ ଧାରି

ବୁଦ୍ଧ ସମ୍ପାଦନ୍ତରୁ । ତୁମ ପହଞ୍ଚା ଓ ଶ୍ରୀନିମନ୍ତ୍ର  
ପରୋଦୀ କଳକୁ ବାନବାଜୁ ଛାଡ଼ା  
ଅରୁ ଦେହ ମଧ୍ୟଶରୀର ପାଠୀ ବରସୁର  
ଗଢ଼ିଯ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନ କେବାର ଦେଖା  
ତୁ ଶ୍ରୀନିମନ୍ତ୍ର ସାରଥଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବନ ପୂର୍ବକ  
ମେଲାଜହର ତେଣୁହ ସବୁହ ପର୍ମା ହେଉଥିଲା  
ସେହିନ ଶର୍ଵାତର ସ୍ତର୍ଵିଦି ବିଧାକ କଲେ  
ସୁଧାରିତ ଅଭସାର ଦେଇ ପ୍ରକଳାପ କୁଅନା ।  
କର୍ମଗୀର ପର୍ମାନେ ଏ ଅସୁତ୍ଥା ପି ରହି-  
ଲାଇ କିମ କାହାର କାହା ଅମେରାନେ କହୁ-  
କହୁ, କହୁ ଏ ବିଷୟରେ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ତେ

ପ୍ରତିଧାନ ଘରଶ୍ଵର ରାଜୀ ହେଉ ନାହିଁ ବେଳେ  
ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳ ସୁର କରିଲୁଗୀମାହରର ପ୍ରାଣ  
କରିଲୁଗୀ କରିଲୁଗୀ କରିଲୁଗୀ କରିଲୁଗୀ

କାନ୍ତେ ରେ ଦେଖିବୁ ଓ ଦୂରେଇ ଦେଖିବୁ  
ଦେଇଥିଲୁ ସେହିରେ ଉଦ୍‌ଧାର ପାଇ କଥାର ଦୂରେ ଦେଖିବୁ ।  
ଆମକାର ଶରୀରକରସଣେ ଦେଖି  
କାବଳିନୀରେବେଳେ କଥା କହିବା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ  
ଏହି ବା ଅଭିଭବ କହେଁ କହିବା  
ଦୂରେ ଥାଇ ଜଳରେବେ ପ୍ରମାଣିତ ଦେଖି  
ବା ମର୍ଦତ ଦେଖିବା ସମ୍ଭବ ନାହିଁ କହି-  
ପାଇନ୍ତିବାର୍ଥ ଏହାଠାରୁ ନଳ ଖୋଗିଯାଇ ଦିନ  
ଦିନ ଦୋଷାରେ ଛାଇବେଶର ପ୍ରାଣୀଙ୍କ  
ଦେଇବାଟି ଶୌରବ ଦୂରେ ଉତ୍ସାହର ବନ  
ଉଦ୍‌ଧାର କରି କଥାକ ନାମର ପ୍ରଦେଶର  
ପଥର ପର୍ଦାର ମାତ୍ର ଏ ଦେଖିବେ ପାଦାପ୍ରଦ-  
ରମ୍ଭ ଠାର୍ଥ । ଉଦ୍‌ଧାର ନୃତ୍ୟାର କଥା କହି-  
ବେ କିମ୍ବା କି କର ଦେଖି କଥାର ଦୂରେଇବି  
କିମ୍ବା କରେ ଶରୀରକରୁ କି ଉତ୍ସାହର ସଥିତ  
ଦେବ ଅମ୍ବେମାନେ ଦୂରେଆକୁ ଅହେ । କିମ୍ବା  
ଦେଖିବେ ତୁ ସୁଧାର ଏ କାପିଜାଖାପିଥୀରୀ  
ପଢାର୍ଥ କା ଶିବାକ ଅକୁ ପାହାଶିଆ ନ କହି  
କେବଳ ଦୂରେଇ ଫଳକ କିମ୍ବା କରି କଥାକ  
ମହ ଉତ୍ସାହାର ଦେଖିବ ଏ ଉତ୍ସାହ ସାମର  
ଦେବ ମାତ୍ର ଏହା ଦେଖିବୁ ମର୍ତ୍ତ୍ଵଶାଳକର  
କରୁଳ ଦେଖିବାର କଥା । ଅମ୍ବେମାନେ ଧରା  
କରୁ ଏ କଥାରେ ପରା କଥାର ଦେଖିବାରେ  
କଥାରେ ମନୋମୋହି ହେବେ ।

ନିର୍ମଳ ପ୍ରକଟା

କୁରାଙ୍ଗୀ ପ୍ରାଣରେ କୁରୁକୁ କଜନ୍ତି  
ରହିଛନ୍ତି । ଏଥର ସତ୍ତ୍ଵ, ସଜ୍ଜମ୍ଭାବ, ପିତୃଦ୍ୱାରା  
ଓ ପାତନଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ ମଧ୍ୟରେ କୁରୁକୁ ଧେ  
ପ୍ରଭବନାଶର ଏକ ପ୍ରଥାଳ ୫୯, ସବୁକୁ  
ମାତ୍ର କୁରୁ ତାମ କୁଲକୁ ବନ୍ଧୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା  
ଅଛି । ସବୁ ସମ୍ମଦ୍ଦରେ, ଏହି ପରିଭାବରେ, ଉଠି  
ଦେଇ କ୍ରତୁରେ ସବୁଗାଟିଲୁ ମହିମା  
ଦେବା ଅବସାଧାର । ଏହି ତାମ କୁରୁକୁରେ  
ମହି ମହି ହରିବା । ପରବର୍ତ୍ତନାର ତାମର  
ମହିରେ ଏହିର ଏହି କୁରୁ କିମ୍ବା ପୁରୁଷଙ୍କ କଲ୍ପି-  
ଦିବ ହେ, ଏହି କୁରୁଙ୍କ ପିତା ମାତା ଅପେକ୍ଷା  
ମହିର ଜ୍ଞାନ ଦିବେ । କାମୁକରେ ବହମାରୁ  
ନାହିଁ, ତିବନଗ ଅମ୍ବାକଳ ଜୀବ କିଅକୁ,  
କୁରୁ ପରୁ ଯେ ଜୀବିତ, ଜୀବନକାହିଁ ଆମ୍ବା  
ମାତକ ପରିତାକୁ କିମ୍ବା କଥ ବଜାନ୍ତି ଏବଂ  
ଅମ୍ବାକଳ ପଥରାଇ ହେଉ କଥା କରିବା  
କାମୁକରେ, ମେଗାରାମ ପ୍ରାଣ ଅମ୍ବାକଳର ଦୀର୍ଘ  
ମଧ୍ୟରାଗର ତ କେବଳ ଜୀବନରେ କୁରୁଙ୍କ-  
ପାତନରୌପ୍ୟର ଶୋଇଏ କର୍ମ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା କରିବା,  
ବୁଦ୍ଧିଗାନ୍ଧୀ କିମ୍ବା ଅକୁଳକ ମନେ କରିବା  
ଏବଂ ଏହି କୁରୁ ଅଜ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ କେବଳ  
ପାଦାମାର୍ଗରାଗ ଦେଇ ହୁଏଇ ହେବାର  
କୁରୁ । ଯେହି କୁରୁ କୁରୁ କେବିବା ଏବଂ କମ୍ପି

କୁହା ମିଶାନିଥରାତ୍ରି, ପାଦାଳ, ଅଚ ଚୁମ୍ବେ  
ଖଲା, ଛେପୁଣି ବା ଝକଳ ଦେଇ ବୋଲି  
କାହା ଦବୁ ନାହିଁ ତ ତହୁ ନାହିଁ ଏବାଠାତ୍ରୀ  
କାହା, ଭାଇବାହିଯିପେ, ଆଜି ଲହାଇ କିଣିଥି  
କିମ୍ବା ଯାହି ? କିମ୍ବା ଦରଦ ଦୁଆରୀ କା ଧଳ କୁଅକୁ  
ଗଲା ନାହିଁ ତୁ ଯାଦା ତୁହି କୁଅକୁ, ଆମୁଖକ  
କାହିଁ କର୍ଜବ୍ୟ—କାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନି ତ  
କାହିଁ ଦରବାର କାଳିରମେ ଆମେଶାନେ କୁଠ  
ଦ୍ୱାରା ଖାଲିତ କର, ଆମୁଖରାଗୀ ଅବଧାରନ  
ପରେଇ ଦୂର ଜୀବ ବୋଲିଯାଇଛୁ, କିନ୍ତୁ  
ଏତେବେଳେ ଯୁଗା ଦେହ ବହାରକ  
କାହିଁ ଅୟାତର ଦୟା ଅନ୍ତର ଉଛିବାକୁ  
ଯାଦି।

ଏକ କାଳୀ ସୁନ୍ଦର ମହିଳାଙ୍କରେ କିମ୍ବା ଧର୍ମତଥିବା ପ୍ରକାଶରେ ଉଚ୍ଛଵିତ କରିଛନ୍ତି; ଏଥର ମୁଣ୍ଡେ ହାତପ୍ରାଣରେ ଅବଶ୍ୟକ ପରେ ଏମାତର ପୂରୁଷଙ୍କୁ ଏ ଅର୍ଥ ଯେ ଅବୋ ତାହିରେ ଗାହୁ, ଅଥବା ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ ତରମାର ନାହିଁ । ଏବେ ଏହି ଧରୀଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ ଅବଶ୍ୟକ ପରେ ଏକାଦଶବେ ପୂର୍ବିଧ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଏକାଦଶବେ ପୂର୍ବପର ହେବାରୁ ବନ୍ଦିଲାଗି । ଶିଖମାତେ ପାଇସାନ୍ତାଲାଜାରେ ପଢ଼ି ସେମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମରେ ବଳକୁ ଦେଖିବା ପରେ ଏହି ଶିଖମାତେ କରିପାଇଲା ଯେ “ ଅନ୍ତର୍ମାତେ ଏ ପରିଶ୍ରମ ଦେଇବି ପରିଶ୍ରମରେ ପଢ଼ାଇ କିମ୍ବା ପରିଶ୍ରମରେ କରୁଥିଲା ପେମାନଙ୍କ କୁଳ ପଢ଼ି ପାଇଁ ଯାହା ଅଛି ମୋଟିବ କଥା କରିବାକୁ ଥିଲା ଏକାଦଶ ବଳକର ଦେଇ ପୂର୍ବପରରେ ନାହିଁ ଏମିତି । ଏଥରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକାଦଶ ବଳକର ଦେଇ ପୂର୍ବପରରେ ନାହିଁ ଏକାଦଶ ବଳକର ଦେଇ ପୂର୍ବପରରେ ନାହିଁ ଏକାଦଶ ବଳକର ଦେଇ ପୂର୍ବପରରେ ନାହିଁ । ଏଥାପି ମରୁକୁମେ କୁର୍ମମର୍ଦ୍ଦ ଦେଖି ଯଥରୁ ଡୋରିପାଇଁ ପ୍ରାକୁପିତ ମୋଟିବ ଏବଂ ଏହି ପୂର୍ବପରର ଦେଇବେ, ଶ୍ରୀବରେ ଅପାର ଅସାଧ୍ୟତା ଅହିଆଏ । ଏହି ଧୈ କିମ୍ବା ପାଇସାନ୍ତାଲାଜାରେ ପ୍ରକାଶରେ ଏ ଜୋଟିଏ କିମ୍ବା ପୂର୍ବପରର ଦେଇବେବେବାକୁ । ଉତ୍ସମ୍ଭବ ରହିଥିବା ଏ ଏ ପୂର୍ବପରର କାରାପାଇଁ ହେବ ଏକାଦଶ କଳାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଁ । କିମ୍ବା ଉତ୍ସମ୍ଭବ

କୁଳ ବହୁମୂଳେ । ସେହିକାରିତାରେ ପରିଚାରକ  
ଶ୍ରୀ ଦନ୍ତ କରାରୀ ଗନ୍ଧସ୍ତ୍ରୀ ସତରା  
ବାନ୍ଦ ଦର୍ଶକ । ଓହଙ୍କୋଷରେ କରୁଥିଲୁ  
ବାଲଧୀର୍ବାଦ ଅନ୍ତରେଷ୍ଟ ଦର୍ଶା ଦର୍ଶନ  
କରେ ଯହାଦୟ ଜବାଖୁଲିକାର ହାଲୋ-  
ଗାରେ କରାଯାଇଁ ବାରାନ୍ଦିଲୁ ସତରା  
କୁଳ ଦେଲୁ । ଏହାକୁ ବାକାଇଛି ରାଜାପାଦକର  
କରିବ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପରିବେତ୍ରର  
କାହାର ଅଭିନ୍ୟାନରେ କର୍ତ୍ତାର ଅବ୍ୟାପ୍ତିରେ  
ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରାଜା, ହେବାର  
କରୁଥିବ ବାରେ କରୁଥିବ ଅଭିନ୍ୟାନ କରିବା  
କରୁଥିବ ।

ଏ ସତ୍ତା ହିତକର ଏହି ଧନ୍ୟପୁର ମଳିତେ  
ପାପିତ ମହାରାଜାଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପୂର୍ଣ୍ଣକ  
ଅନ୍ତର ସ୍ଵରାର ଦେଖି, ମହାରାଜା ମହାପୁରକ  
ପୂର୍ଣ୍ଣର ପକୁରତମ ପ୍ରଦେଶରୁ ଧନ୍ୟକାରୀ କ  
ଥେବ ବହୁଗାତୁନାହୁତ୍ । ମହାରାଜାଙ୍କ ନିଃ  
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦୋଷତମ ହୋତାଉର ଜୋକୁ  
ବହୁବାର ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାର ଯୋଗ୍  
ନାହିଁ କି ମର୍ମିର ମହାଦୟ ଏହିର ଘାତିକାର  
କରଦେଇ ମେହିଁ ମୌଳିକପୁରାଜ ଚରଣଶକ୍ତି  
ମର୍ମିର ସହେଲଙ୍କ ପାଶରେ କମିକ ମୋର  
ଏହି ଚାକକୁଳା ଏହାର ହାତୋଦୁରିତ  
ଦୋଷ ଥେବ ଶୌଭଗ୍ୟ କ୍ରିୟାତ ହୋଇ  
ଅଛୁଟ । କଣ୍ଠେଦକ୍ଷ, ଅବ୍ୟାକ୍ଷ କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡାର  
ଶିଶ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ଏହାରକୁ କିମ୍ବା ଆଜି  
ଶୌଭବକ ଥାଏ କିମ ଅଛି ? ଅଛ ଏହି  
ଅନ୍ତରକାର ମାନ୍ୟ ଦେହ ତତ୍ତ୍ଵ କିମିନ୍ଦୁ,  
କିନ୍ତୁ ମହିତ ଦୁରୋଧ୍ୟ ଦେହ ଦଶୀପଦନ ଥିବାରୁ  
ମେହି କରାମ ହୁଏ ପେ ତିଥିର ବିଦ୍ୟାନ୍  
ପରର ଏତାରୁ ଗର୍ଥପ୍ରାଣ ମରି ଇବେ, ମହ ତୁ  
ଲବ୍ଧ ଦର୍ଶକ ଶରପାଣେଷ୍ଟିଗୁର ଅନ୍ତରୁ  
ଦେବେ <କ> କରେଇ ପୁରୁଷେଶ୍ୱର ପରିବହ  
କୋରରେ । ମରାକ ପରାଇଥି ଅବଦର  
ବରାପେ କୁଠାରୁ କର ନୁହୁନ୍ତି ଓ ଶିଖନ  
ପର ଶାଶ୍ଵତ ଦକ୍ଷତ ନବୁଧି ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ

ପରେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ତାଣିର ଯେହିଁ ଏହାପରି  
ଦୂର ଅନୁଭେଦ କେଇବୁଥି ଥାଏ ମଧ୍ୟ କାହାର  
କାହାର ପ୍ରାଦୀରେ ଦେଖିଲ ଦେଖେଗନ୍ତାକାଳ  
ଜାର କର ଜମ୍ବୁରାଜେ ଅମୃତାନ୍ତଙ୍କୁ କରିବ  
ଦଶବରଗତେ କାରାନ୍ତାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଦେଇ  
ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରକଷ ପଞ୍ଚ କରିବା  
ମନ୍ତ୍ର ଥିଲ ହେବ ପିଣ୍ଡାପ୍ରତି ଥିବାର ଦୋଷ  
ଥିଲା ଯେହିଁ ପାତ୍ରକଷକେ ଜୀବନରେ  
ମନ୍ତ୍ରର ଦେମାନ୍ଦିର କଳ ଦେଖିବ ପାତ୍ରକଷ  
ଦେଖିବୁଥି ଏହି କାହାର କର ଏହି କର୍ତ୍ତା ହେବ  
ଅଧିକାରୀ ଉତ୍ସବରେ ତ ଯେହିଁ ମନ୍ତ୍ରକଷ  
କରିବାକୁ ଏକବୁଦ୍ଧି କରିଲାମନ୍ତର ବୁଝିବା  
ଅଧିକାରୀ କର କରିବାରେ ଦେଇ କାହାର  
କରିବାକୁ ଯେହିଁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ

ଏ ଦେଶରେ ଅମ୍ବାନାର ଥିଲା ଏହି  
କହିଲୁ—“ଦେଖିବାପାଇଁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବାନାର  
ଆଜୁଯାତୀ କହୁଛଣ ଅଛି କହନ୍ତି”।

ପ୍ରକାଶକ ପାତା ।

ଆଜୁକା ବିନ୍ଦୁ ଦୂରେ ଲାହାଳ କରିବା  
ହୋଇଗଲା ।

କରିବାକୁରେ କେବଳମାନଙ୍କ କରିବାକାରୀ  
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଦେହ ବାହୀଙ୍କରୁ ପରିବ ହୀଏ  
ଦେଇନାହାନ୍ତି । ତୁମ ଲାହାଳର ମହାମନ୍ଦରେ  
କରିବାକାନେ ବିଶେଷ ଉତ୍ତର ଆଜା କରୁଥିବାର  
ଧ୍ୟାନ ନିରାକାର ।

ଶୁଭଜୀବ କେବଳମନେ ଧରିବାକୁ ପ୍ରଥମାର୍ଥ  
ଦାର୍ଶି ତୁମ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଲାଭାବଦୀନ୍ତି ।

ନରମାତାଙ୍କ ପ୍ରମା ନାହାନହାଏ କିନ୍ତୁ  
ପରିମାଣରେ କୃତ୍ୟାର୍ଥ ହେବାର ଆଜା ବନ୍ଦେ  
ମାହା ଦୁରଙ୍ଗ ମାତ୍ର । ଯାହାକାମାନକ ବହୁମା  
ପ୍ରତିକାର ଜାଗର କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ଧରେଇବାକାନେ ମୁକ୍ତି ପ୍ରମୁଖ  
ହେଇଥିଲା ।

କାହାର ଓଡ଼ିଶା ଗଢ଼େବ ।

କରକ କିମ୍ବ ଘାକୁଧର ବାହୁବଳାଭାର  
ନ୍ଦ୍ରଶିଖ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମେମୁର ହେଲେ ।

ଏ ଟିଂ ଅପିଷର ଶାନ୍ତିର  
ମୁକ୍ତିପତ୍ର

ବାହୁବଳିପ୍ରଥମ ରକ୍ତବତୀ

“ ବାହୁବଳ ଦୟା  
“ ଦର୍ଶକ ନମ୍ରା  
“ ବିଶ୍ଵରାଜ ଦୟା  
“ ବିଦ୍ୟାଧର ମହାକାଶ  
“ ବୋରଦ୍ରଷ୍ଟବାହୁ ଦୋଷ ଶୁଭିଲ  
“ ବାହୁବଳ ଦୟା  
“ ପ୍ରମାଦ କାମା । ମୌ । ପରମାନନ୍ଦାର ଶୁଭ  
କାନ୍ତିକ ଧରିବେ । ୧୦—୫୭ ଦୂର କିମ୍ବ  
ମୁବଳମାନଙ୍କ କବଳ ନିମନ୍ତେ ବିଦୟାର ଦୟା—  
କରିବୋର୍ତ୍ତ ହେବାର ବଜ୍ରପଳ ବାହୁବଳକୁ ।

କାହାର ସମ୍ମାନ ଦ୍ୱୟାକର କାମରେ ପାଇଁ  
କାହାରୁ ବା—ବା ବର ଜମି ସବଳାର  
ବାହୁବଳ କେବାର ପୁଣ୍ୟକ ବାହୁବଳକୁ ।

ପ୍ରକାଶକ ପାତା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ [ମହାବିଦ୍ୟା ଦ୍ୟାବିଦ୍ୟା ମହାବିଦ୍ୟା ପରି  
ମାନ୍ୟମେ କହ ତା । ୧୦୭୨୯ ଧେଇମତି ସମ୍ମାନ  
ଅଶ୍ଵର ପାହୁନ୍ତି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରି ।

୧୦ ବିଜ୍ଞାପନବିଦ୍ୟାର ମେହିର ମହାବିଦ୍ୟାର  
କିମ୍ବ ବ୍ୟାକର ବ୍ୟାକରର ମହାବିଦ୍ୟାର ହେଲେ  
କାହୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମ୍ଭାବୀ ଦୟା ଏବଂ ଦିନେ ମହାବିଦ୍ୟାର  
କରିବାକାନେ ପାହେ ଯାଏ କାମାରେ କୋଟିଶାର ବର  
ଧ୍ୟାନ । ୧୦୧୫ ମହି କାହୁ ଏବଂ ମହାବିଦ୍ୟାର  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକାନେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମ  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକାନେ । ଆଜା ପ୍ରମୁଖ ବେ ଅନ୍ତରର କାହୁବଳିପ୍ରଥମ  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମ ।

ଶୁଭଜୀବ ଏ ଅଭିଭବ୍ରତ କାମାରେତ୍ତା । କହ ମହା-  
ବିଦ୍ୟା ମେହି ଦୟା ହୋଇବାର କାହୁର ଉତ୍ସମାନ  
ପରିମାଣରେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ । ଏହାର କାମାରେ  
ମେହି ମେହି କାମାରେ କୋଟିଶାର କାମାରେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ ।

ପ୍ରକାଶକ ପାତା ।

ଏ ମୁକ୍ତିକାର କବିଙ୍କରୀ କବିତାରେ ପ୍ରମାଦ  
କହିଲୁ—କହ କାହୁ ମେହି ପ୍ରମାଦ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ । ଏହାର କାମାରେ  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ । ଏହାର କାମାରେ  
କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ କାହୁବଳିପ୍ରଥମକାମାରେ ।















ପ୍ରାଚୀନତା ହେଲେ—ଏ ମହିଦାରେ ୧୯୨୭ଟି  
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣିନୀଙ୍କା ପ୍ରଭାବ ଦେଉଥିବ । କିମ୍ବା ଏ  
ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଶବ୍ଦାଳ୍ପିତ  
ପ୍ରଦାତିଗି ପ୍ରମୁଖମାତ୍ର ମଂଶେ ଏ କରୁଣାର୍ଥ  
ମାନୁଷରେ ସଥାନମେ ୧୯୨୭ ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟା ଥୁବ  
ପୁରେ ୧୯୫—୨୭ ମହିଦାରେ ୧୯୪୧ ଶୁଭ  
ଓ ଶୁଭଜୟାମାନାନାନାରେ ପ୍ରକାଳିତ ସ୍ମୃତିବର  
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ୧୯୩—୫, ୧୯୫୦୩୮୮୮ ଶ୍ରୀ  
୧୯୬୦—୨୭ ମହିଦାମାନାନାରେ ସଥାନମେ  
୨୦୭୮, ୧୯୭୭ ଶ୍ରୀ ୧୦୭୮ ଶୁଭ  
ଏଥୁବୁ ହେଲାଏଇ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ପୁରୁଷରୁହୁ  
ଭୁତତାରେ ଦେବତ ଧାର୍ଯ୍ୟର ପତିଙ୍ଗ ଏ  
ମହିଦାନୀକୁ ଶୁଭଜୟାମାନାନାରେ ପ୍ରକାଳିତ ଏଥୁବୁ  
ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିହିତ କବି ଏ ଲକ୍ଷଣ ମହିଦାନୀ  
ମହିଦାନାନାରେ ପ୍ରହାଣିତ ସ୍ମୃତିବରୁ ସଂଖ୍ୟା

ନୂହକ ଦିଧଳ—କଣ୍ଠୀୟ ଦେଖାତୁପର  
ତୁମରେକୁର ଅଧିକ ମନ୍ଦିର ଏହିନାତତେ ଥିଲୁଗ  
ଆଶା ଦସିଥାନ୍ତି । ସବୁଲବର ମନ୍ତ୍ର ଏହି—କଣ୍ଠୀୟ  
ଚୋଜବି ମବନ୍ତିମେହ ସୁଲବରେ ଦେହ ଏହି  
ବ, କା ୯୮, ଏସ, ସି ମାରିଛି ତ କଣ୍ଠାର  
ଅଧିକ, ଦେହ ବ, ଏ କା ୫, ଏସ, ସି ମାରିବ  
ତ କଣ୍ଠାର ଅଧିକ ଏହି ଦେହ ଆୟ, ଏ  
କା ଆୟ, ଏସ, ସି ମାରିଛି ତ କଣ୍ଠାର ଅଧିକ  
ଦେହରେ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା କୋତ୍ତାହବେ-  
କାହିଁ । ଏମତିର କଣ୍ଠର ଦ୍ୱାରାପରି ପଞ୍ଚରେ  
ଅନ୍ତରେଦିନ ଖୟମ୍ବ ଜୀବିତରର ପଞ୍ଚପାତାର  
ଏହାକରେ କଥା ହୁଏଇ ପଞ୍ଚକଷ୍ଟବେ—  
କଥର ବିବରଣୀର ସବାରେହିଟ ଏହି  
କିମ୍ବାର ସମାର୍ଥିନୀଙ୍କ କଥାକୁହିରେ ଦେବତା  
ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଯେ ଅତିରିକ୍ଷଣ୍ୟ । ସେହିବେଳେରୁ ଏହି ସବୁ ପଢ଼ି ରେ  
ଜୀବିତର ଏହି ଅଶ୍ଵର ପାଇଁ ଏହିମହାତମର  
ଚୋତୁମୁକୁ ନୁହେ, କାର୍ଯ୍ୟମେଣ ତଥା ତାତା  
ନାଶିରେ ମାର୍କଟ୍ରୀ ଗର୍ଭମେଣ ମିଶାଗତ୍ତାନ-  
ଆବତ୍ତରେ ତଥା ପରମେତ୍ର ପର୍ବତୀର ଠକିବ-  
ାର୍ତ୍ତ କରିବେ । ଏହିନିତ ଦରିବାଲୁ କହିଦେ-  
ବାହଁ ? ଅବଶ୍ୟମେଣ କିନ୍ତୁ ଏହି ଧିନମ୍ବ ବିଧ-  
ବୁଝିରେ ଅଧିକ ପକାଶ ଦରିଅନ୍ତି । ଏହେ  
ମୟ କରିବାର ମହୋଦୟ ଯୋଗିବା ହେବି  
ଦେହପରମ୍ବ ଶିକ୍ଷାକର ଦେହକ ବୁଦ୍ଧି ସହାଯେ

କ୍ଷତ୍ର ପଦିଲା—ତିନିର ପାଇଁ ଯାଏମାରେ  
ଦାରୁକ ମୋର୍ଦ୍ଵର ଦେଖିଲା ଶେଇ  
ପାହେଠ ଚନ୍ଦ୍ରମସରେ ଯେ ଯାଇବ ଓ ଉତ୍ତର  
ଦେଖିବ ଅଧିକାରୀ ଗୁରୁରେ ଜ୍ଞାନାଳେ  
ପଥର ପେଟି କୃତି ଦେଇ ପ୍ରସର ହେବା  
ଯେହିଁ ମନ୍ଦିର ବାନ୍ଧାଇ ଦକ୍ଷିଣ ଭାବା ସଂତା  
ନୃତ୍ୟ ଏକ ନିଳିତ ପର ହୁଏ ଅଧିକାରୀଙ୍କର  
ବେଗାରେ ଶାନ୍ତି ଦୀର୍ଘ ; ଏକଷୟ ପାଦ୍ୟ ଜଣାଇ  
ପୁରୁଷ ଦେଇ କରିବରେ ପୂର୍ବ ହୁଏ ସପା  
କରିବ ହୁଣାରୀ କହିଲ କହିଲ କରିବନାହିଁ  
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦୁଥିବା ନେଇମାନକୁ ଅନ୍ଧା  
ତୁଳାର ଭାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଯାଇବ ଓ ଏ କେବେଳ  
କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାର କରିବେ ଶାହୀ ହୋଇଲାକି (Food controller) ଏ ବିଷୟର  
ବନ୍ଦୁଦ ଭସନକୁ ଦିଲ କରେ ହେଇ ହେଲା  
ଏ ଭସନ ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ କରିବାକୁ  
ମୁଦ୍ରାର ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରପଦ୍ଧତି କରିବାକୁ  
ଏ ହୁଣାରୀଙ୍କ ଆହାର ଦେଇ କରିବାକୁ  
‘କରେନ୍ଦ୍ର’ ବ୍ୟେକ ଉତ୍ସବିତ ହୋଇଲା

ମୁଖ୍ୟା ଅନେକତା ମଧ୍ୟ ଦେଇପୁଣ୍ୟ । ଏହା ସମ୍ମାନ  
ହେଲେ ଧ୍ୟାନୀ ସମ୍ମାନେ ସବୁର ପଥା ଗୁଡ଼ିକର  
ନିର୍ମାଣ କରିବା ହେବା ରତ୍ନା । ଅମ୍ବେମାନେ  
ନିର୍ମାଣ ଅନେକତା ରେବିରେ କୃତାବ୍ଦୀର  
ସେଇବା ଶୁଦ୍ଧି ଧ୍ୟା କୁଏ କେବଳ ମାତ୍ର  
ନ୍ୟେନାର କରନା ଦେବି ହେଲ ଦେଖି  
ଅଛୁଁ । ତାର ଉପରେ ଯେବେଳ ତାର ବା  
କୁଣ୍ଡାର ଅନ୍ତର ଧ୍ୟା ହେବେ ଧ୍ୟା-ସମ୍ମାନ  
ସମ୍ମାନ କୁଏ । ଅନ୍ୟତମଜା ହେଲାପଲ ଗୁଡ଼ିକ  
ଧ୍ୟା ଦେଲେ ଦେଖିବାର ଯନ୍ତ୍ର ଠେ ପୁରୁଷ  
ଧର୍ମପାତ୍ର ହେଲେବେଳେ ବର୍ଷରେ ସାମାଜିକ  
ଭାବ ହୋଇଯିବାହେଲୁ ଅନ୍ୟପରିପ୍ରେସ ହଜାରକ  
କୁଏ ନାହିଁ । ତାରଙ୍ଗନାର ବଳରେ ଗୁଡ଼ିକ  
ଅନ୍ୟତମାଟ ହୋଇଯିବାହେଲୁ ଗହାରେ ପ୍ରାଚୀ  
ବାଦିବ କହିଲେ କୁଏ-କେଣ୍ଟ ଭାବା ଭାବିଲେ  
ପ୍ରାଚୀ ବହିକ ବାହୁଁ ? କିମ୍ବାର ଲେଖିବ ନାହିଁ  
କିମ୍ବା ହବିବ ଏ ହୋଇ ଦେଖିଲୁ ଯାଇବ  
ଭାବା ଭାବିବ ବର ହବିବ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ  
ଜାଗିବିବା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମ୍ୟାବି । ଏହା  
ବୁଦ୍ଧିର ବାହୀତ ତାରଙ୍ଗନାର ଲୁହାରେ ପ୍ରକଟ  
କାହାକ କ କୁଣ୍ଡାର ଅନ୍ୟତମାଟ କିମ୍ବା ନାହିଁ ।  
ଯଥପି ଅମ୍ବେମାନେ ଏହେ ମୂର୍ଖ ବେ ତପ  
କୁଣ୍ଡାର କାହାକ ଗଢ଼ କରୁଥିଲା ଅନ୍ୟତମାଟ  
କେବିବା କୁଣ୍ଡାର ଧ୍ୟା ବାହୁଁ ବାହୁଁ ।

କେସିଲା

ଅବସେଧନ ଖୟାତ ଜ୍ଞାନିକରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ  
ଏହଙ୍କରୁ ବିଶ୍ଵା ଦୂର ପଞ୍ଜାବରେ—  
କରଇ ଯୋଗିବାର ସବାତିଥିର ଏବଂ  
ଲୋହୀର ସବାତିନେକ ଉଷ୍ଣମୁହୂରେ କେତେବେଳେ  
ଏହି ଉଷ୍ଣମୁହୂରେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟା ଯେ ଆତିଥି  
କେତେବେଳେ । ସେହିଦେହରୁ ଏହି ପରି ପଢ଼ି ବେଳେ  
ତାମୁହେ ଏହି ଅଗ୍ରହ ପାଦୁର୍ବଳତାର  
ଫୋକ୍ସମ୍ବୁ ନୁହେ , ନବର୍ମିମେଘ ତଥା ଶାହା  
ନରିଏହ ନାହିଁ । ବର୍ଣ୍ଣମେତେ ଶିଳାଚକ୍ରାନ୍ତି-  
ଆବତ୍ତରେ ତଥା ପରିବେତ୍ତ ପର୍ବତୀର ତତ୍ତ୍ଵବ୍ରତୀ  
ତତ୍ତ୍ଵର ତତ୍ତ୍ଵକୁ ପହଦିତ ଦରିବାରୁ କହିଦେ-  
ବାହଁ ? ଅବ୍ରନ୍ତମେହ କିନ୍ତୁ ଏହି ଧିନମ୍ବ ବିଧ-  
ବୁଝିଲେ ଅଧ୍ୟନର ମକାଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହେ  
ମୟୁ କେତେବେଳେ ମହୋଦୟ ଯୋଗିବା ଚାଲି-  
ଦିବିଦିନରୁ ଶିଖିବକେ ଦେଇବ ପୁଣି ସହାଯେ  
ଦିବିଦିନ

ମୁହା ଅନେକତା ମଧ୍ୟ ଦେଇପୁଣ୍ୟ । ଏହା ସମ୍ମାନ  
ହେଲେ ଧ୍ୟାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ସବୁର ପଥା ଗୁଡ଼ିକର  
ନିରବତାର ନିରିଷ ହେବା ରଖିବା ଆମେମାତ୍ରେ  
ନିରପେକ୍ଷ ଅନେକତାର ବେଳିରେ କୃତାବ୍ଦୀର  
ସେଇବା ଶୁଦ୍ଧି ଧ୍ୟା କୁବ କେବଳ ମାତ୍ର  
ନ୍ୟୋଗର କରିବା ଦେବି ହେଲ ଦେଖି  
ଅଛୁଁ । ତାର ଉପରେ ଯେବେଳ ତାର ବା  
କୁଣ୍ଡାର ଅନ୍ତର ଧ୍ୟା ହେବେ ଧ୍ୟା-ସମ୍ବନ୍ଧ  
ସମ୍ମାନର କୁବ ଅନ୍ୟତମଜୀ ହେଲାପରି ଗୁଡ଼ିକ  
ଧ୍ୟା ଦେଲେ ଦେଖିବାର ଯନ୍ତ୍ର ଠେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶ  
ଧର୍ମପିତା ହେଲେବେଳେ ବର୍ଷରେ ସାମାଜିକ  
ଭାବ ହୋଇଯିବାହେଲୁ ଅନ୍ୟପରିପାଦେ ହଜାରକାଳ  
କୁବ ନାହିଁ । ତାରଙ୍ଗନାର ବଳରେ ଗୁଡ଼ିକ  
ଅନ୍ୟତମାତ୍ର ହୋଇଯିବାହେଲୁ ଗହାରେ ପ୍ରାଚୀ  
ବାଦାମ କହିଲେ କୁବ-ଶେଷ ରାଦା ରାନ୍ଧାରେ  
ପ୍ରାଚୀ ବହିକ ବାହୁଁ ? କିମ୍ବାର ନେଇବେ ନାହିଁ  
କିମ୍ବା ହବର ଏ ହୋଇ ଦେଖିଲୁ ଯାଇବା  
ପାଦା ଲାହାର ଦର ହବର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ  
ଜାଗିରିବା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଥମ୍ୟାବି । ଏହା  
ବୁଦ୍ଧି ବାହୀର ତାରଙ୍ଗନାର ଲୁହାରେ ପ୍ରକାଶ  
କାହାର କ କୁବାରୁ ଅନ୍ୟତମ କିମ୍ବା ଧ୍ୟା ନାହିଁ ।  
ଯଥପି ଆମେମାତ୍ରେ ଏହେ ମୂର୍ଖ ବେ ତପ  
କୁଣ୍ଡାରଙ୍ଗନାର ଗଢ଼ କରୁଥିଲା ଅନ୍ୟତମ ବନ  
ଦେଇବା କୁମା ଧ୍ୟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟରୁ ବାହୁଁ ।

ବିନା କଲେ ମଘ ତାହା ଶୁଣିବା ଠାର୍ଟ, ଆଖି  
କିମ୍ବାରେ “କ ଦେବାଙ୍ଗ ମୋ ମହିମାଦ  
କୁଷକେ, ସିରେଇ ପଞ୍ଚମୁ ଯଥ କପ ପଞ୍ଜାକ ”  
ତୁଳିଧ ଏ ଏହ ମହାବିଜାତ ମୌରିକୁ  
ପାଇଁ ପରମ୍ପରା ମୁଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ପାଇଁ କିମ୍ବା  
ଯଦ୍ଵାରାକ ତାର ମହାବିଜାତକୁ ଜୋକିଏ ଥାହିଲ  
ସବୁରେ ପାଇ ଦିଲ୍ଲାଭାବ ଓହ ମାର ମୁକ୍ତ  
ତାରବା ଅଛୁ ପ୍ରଥମର ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଭେ । ମିଶ୍ର  
କାପ ପରେ ବୈଷଣି ସମ୍ବେଦ ରଦ୍ଦିତନକୁ  
ମେଷମୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଫେରିପ୍ରସିଦ୍ଧା ‘ମଧ୍ୟରେଣ୍ଟମୁଣ୍ଡ  
ପର୍ବେହୁ’ ନାରୀ କଣ୍ଠମୋରି ହୋଇଥିଲୁ  
ମହାବିଜାତ ମହାବିଜାତର ଦେଶର ପ୍ରାଚୀ  
ଦିଶ ରେଖା ଏକ ପାତର୍ପୁ ପ୍ରତି ଜାମ ଦୂର୍ଜ୍ଜି ଥିଲା  
ଦେଖି ଅବଜିତ ହୋଇଥିଲୁ । ତାହାଙ୍କ ସଂତୃପ୍ତ  
ଏ ମୁହଁରେ ମାରିଗ୍ରା ଓ ଯାହିଦର ସମ୍ମା  
ନୁହିବ ହେବାର ଅଳ୍ପ ଦିଲ୍ଲାଭ ଅମ୍ବୁମା  
ମହାବିଜାତ କେବଳ ସଧାକ ପୁହାନ କରି  
ଥିଲୁ ।

ଭୁବନେ ସୁକାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁ  
ବହିବାଜ ଥବନ୍ତିରଗା ।

ଗରେ ଧେରୁଥାଏ ପଞ୍ଜାମ୍ ମହିନେ  
Review ମନ୍ତ୍ରକ ଉତ୍ତର ମାପର ମହିନେ  
ଦିଲାରେ ଜଣେ ତାଙ୍କାମ ଭାବରକରୁ ଅର୍ଗେଂଡମ୍ ଡାର୍ପରେ  
ପରେ ଆର୍ଟର ଭାବରେ କାର୍ଟେର୍ ପ୍ରକୃତ ବହୁବାର ଅତ୍ୟାକରଣସମ୍ବନ୍ଧରେ  
ପରେ ହୋଇବ ସ୍ଵାକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଦରାଯାଇବା  
ବହୁବାର ବହୁବାର କାର୍ଟେର୍ ପରେ କେତେମାତ୍ରେ  
ଅଗର ବରମତ ଓ କର୍ମସମେ ବରମତ  
ଧୂ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଶଥସ୍ଵର ବହୁବାର  
ସମକେ ଲକ୍ଷ ଦିଲାରେ ସେ ଜୀବନ  
ଆରଣ ଲେବ ଯେଉଁ କିମ୍ବାହ ମନେ  
କୁଠାରୁ ସବୁଜୁ ବଳମାର ପରେ ଦେବ  
କାହିଁ କୁଠାରୁ । ଆମଙ୍କା ଦିଲାରେ ମଧ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧି  
ରେ ପ୍ରଥାର ପ୍ରଥା ଏହି ସେ ଜୀବନ କୁଠାରୁ  
ମାଝର ଅନ୍ତରୁପ କୁଠାରକିମ୍ବ ବହୁବାର  
କାହା କାହା ଦିଲାରୁ କେତେକର ପ୍ରଥାର  
ଶଥରେ କର୍ମକାରୀ କୌଣସି ଦୂର  
ମଧ୍ୟରେ କାହାକ ଭାବରେ କହି କାହାକର  
ଏହି କାହାରେ ଜୀବନବାନର କହି  
ହାର କହିଗା କୁଠାର ନୁହି । ଅନ୍ତରୁ  
Anglo Japanese Alliance

ନୁହେ । ଦେହ କହାନ୍ତରୁ ଯେ ଏହ କଜ  
ବସନ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛ କୁରୁତିବା  
ରୁଚି । ଅଛେ କି ଲୀଧି ମହେ ବଳନ୍ତ  
ଦେ କାଶାନ ସହିର କୁଣ୍ଡର ସଙ୍ଗ ପ୍ରାଣନ ତାଙ୍କ  
କର ଶାର୍ଦ୍ଦର ଅଖବଳର ଅନ୍ତର । ୧୯୮୫ମେ  
ମହେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଯେ କୁଠ ମାହାତମେ କାଶାନ  
ଥାନରେଥିବେ ଓ ପ୍ରାଣ ମହାମାନରେବେ  
ଦିନକ ଅଖପତୀ ଦୂର ଦେଇବ ।

ଅବସଥ ଉପରୁକ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦୂର ଦୀର୍ଘ  
ସହି ଏହାର ରହ ସୁକ ନିରବ ମାତ୍ର ସୁହି  
ଶେଷରେ ସେ ଏହ ଦୃଶ୍ୟାଭବ ରହିବ ଏହାର  
କଷ୍ଟୀ କରି ରୁଚ ଦିବହାତରେ ବେଳେହ  
ବଜ୍ର ଓ କଳ୍ପାଶୀଲ ନୋପେଇ ଆମ୍ବଦା  
ଲୋରରେ ଏହ ଉପରୁକ୍ତ ସକରେ ଘୋଷାକାର  
ଦର୍ଶକା । କୁଣ ଦିନଶୀଳ ନୋପେଇ ପାଇବା  
ପିଲୁର ବିହୂର । ସହି ଦିନଶୀଳ ନୋ  
ପେଇ ଅଧିକ କୁ ଏ ତାତ୍ପାରେଲେ ଛାନ୍ତି  
ଗାହା ବୁନ୍ଦୁ ଦେଇ ହିତାନ୍ତ ଦିକ୍ଷାଧିକାର  
କାର୍ଯ୍ୟ ରହି । ତାଙ୍କ ବୁନ୍ଦୁ ଦେଇ ଦିନଶୀଳ  
ନୋପେଇଲକୁ ପୁଣ୍ୟ ବିହୂରେ ୬୫୨ହାର  
ନ କରି ଏହାର କଳ୍ପାଶୀଲା । ତାତ୍ପାରକୁ ଧ୍ୟାନ  
କ ଦରେ ଶୀତ ଉପାଧିକରେ ପୁଣ ତୌତିନି  
ନନ୍ଦର ନନ୍ଦ ନନ୍ଦାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ  
ଅଶ୍ଵା ସବୁରପରିହାପ । କେବୁ ପୁଣର କୋଟି ଏ  
ବନ୍ଦର କହାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ । ଦୂର ଜାଣିବ  
ହରି ସବୁ କୁଣ୍ଠ ଜାଣିବୁ ଦେଖିବୁ କୁଥୀ  
ଆରୁଛି ସେ ପାଇସବ ଉପାଧିକରେ ବିନନ୍ଦ  
ନବ ନନ୍ଦାକ କୁଣ୍ଠ ପାହା ତେଣ୍ଟା ଦେବ  
ମେଥରେ ପାଥାକ କୁଣ୍ଠ ପାହାଏ ବନ୍ଦକ ତୁ  
କୁଣ୍ଠ କାହିଁକି ଅନ୍ତରେ ନରେ ବାହାକ କୁଣ୍ଠକ  
ପାହାଏ କାହାନ । ଅବଶ୍ୟ ଦୂରକ ଜାଣାକ  
ସମ୍ମିଳନ ଓ ଦୂରକ କୁଣ୍ଠ କରିବିଲ ଶ୍ରଦ୍ଧା  
ଅବାଶ୍ୟ ଏହା ସମ୍ମବପର କୁଣ୍ଠେ ।

ଜୀବନାମ ଉପରୁ ପ୍ରଥାଳ ଶହ ଅକ୍ଷ  
ବିଚାରିତ ଏହ ସୁନ୍ଦର ଯାତ୍ରା ପଞ୍ଜିଆର ହେଉ  
ଯା ନାହିଁ କି କଂଗଣ ଓ କଲଯାମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ  
ବନ୍ଧୁଭାବରେ ଦଶ୍ରାଷ୍ଟ୍ରୀର ହୋଇପାଇଦେ-  
ନାହିଁ । ଶେଷତ ହାରିବାରେ ଅଖାତର ମନେ  
ବରନ୍ତି ଠାରୁ ଜୀବନାମ, କୁଣ୍ଡ ଓ ଜୀବନ  
ବିନାବନ୍ଧ ସଥରେ ଲୋଟିଏ ସନ୍ତୋଷତ ଉତ୍ସବ  
ସମ୍ପାଦନ ହୁଏ । ଅବଶ୍ୟକ ଏହା କେବଳ ନାହିଁ ଯାଏ  
ନୁହେ । ଉତ୍ସବରେ ସଧନ କ୍ଷେତ୍ରଭାଇୟ  
ବରନ୍ତି ।

କୁଳପତ୍ରବାନଙ୍କ ପାଇରେ ସବ୍ଦବା ପ୍ରମୁଖ ଶ୍ରଦ୍ଧା  
ନିଷାନ୍ତ ଅବଦାନ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁଣ, ଜ୍ଞାନା,  
ଜଗନ୍ମାନ, ଆତ୍ମଶ୍ରୀ ମନୀ ଏବଂ ଅଗରେ ତେ  
ଲୋକଣ୍ଠ, ଦେଵତା, ମହାତ୍ମା କେ ସମୁଦ୍ରକୁ  
ଆମେରିତା ଅଛୁଟ ଦିନରେ ଏବଂତି ଜ୍ଞାନ  
ଦେବେ ଭାବର ମନ କିମ୍ବାଦ ଦେବ ଏ ସମ୍ମାନ  
ଶହୀଦ ଦିବୁଡ଼ରେ ଭାବନାଥମାନେ ଉଚ୍ଚ  
କର ଦେବେ କୁଳପତ୍ର ଦେବକାଲୁମର୍ତ୍ତା ଦେବେ  
ସମୁଦ୍ରକୁ ସେ ସମୁଦ୍ରରେ କାଳୁମ୍ବୁ ଦେବେ

ପ୍ରଦଶକ୍ରୋତ୍ତ ବିହାରୀ ପଦାଳେ ଖେଳ  
କଥାକାଳ ଦିନରେ କୁୟ ଦେଖି ମୁଦ୍ରାର  
କଥା କେବେ ? ଗନ୍ଧାରୀ ଲୋକରୁ ହେବାଳ  
ହତ ବେଳ ଏକ ଅକ୍ଷୟମଳେ କରିବାକୁ କେବୁ  
ଯାହଁ ନିଷ୍ଠା, କରିଯା, ଯଜ୍ଞାପୂର୍ବ କଣ୍ଠରେ  
ବସନ୍ତ ଓ ଅର୍ପିତାରେ ଅନ୍ତଧାରୀ ଲଙ୍ଘନ ଅତି  
ଦୁଇ ପ୍ରାନ ଘଟନାରେ ଲୋକଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ ଚାହେ  
ବାରୁ ହେବ । ଭାବରାମିମାତ୍ରେ ଏହାରେ  
କାହିଁ ପୂର୍ବ ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରେ ? ଏହା ମୁହଁରେ ମୋ  
ବିଜୟରୁ ଓ ପାତ୍ରୀ ପ୍ରାତିବାଦୀ ଲଜ୍ଜା ହେବ ତା  
ମାତ୍ରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ କାହିଁ କାହିଁ













ଭକ୍ତିଗୀତିକା

## Scraps

The Circuit Court Session will commence on the 12th March, Justices Roe and Jawali Prasad presiding.

The December number of the Journal of Bihar and Orissa Research Society contains some articles which have special literary and historical interest for Orissa. The article contributed by Mahamohapatra Hars Prasad Sastri on the copper plates found in Dhenkanal is calculated to be interesting to every one concerned in Orissa's welfare. So also are the articles on "Kumarakela Charter of Ranaka Satro Bhanji Deva" and "An Oriya Copperplate Inscription of Kanchandra Deva."

### THE M. A. AND B. L. CLASSES.

Our readers are aware of the question put to and answer given by our Government regarding the M. A. and B. L. classes in the Ravenshaw College. We reproduce here the questions and the answers.

Q. (a) Is it a fact that there is a strong desire on the part of the Oriyas to have B. L. and M. A. classes at Cuttack?

(b) Will the Government be pleased to state, if the opening of these classes in the Ravenshaw College is under contemplation?

(a) Government are aware that many Orivas are in favour of the measure.

(b) No such proposal is at present under the consideration of Govern-

The latitudes in the questions and answers are ours. The Hon'ble member questioned "on the part of the Oriyas" and the answer is "many Oriyas." Is the answer to the point? This is, in our humble opinion, what is called "Evasive". If not, then the answer is based on information obtained by Government. The words "on the part of Oriyas" are comprehensive enough. The expression means all the Oriyas, that is to say those Oriyas who have been able to appreciate, not only English education, but also English high education. It does not therefore require any very superior intelligence to understand the meaning or the gist of the question put by Babu Gopabandhu Das. The answer is that the Government is aware that many Oriyas are in

limits of Orissa. In this Conference Oriyas from all parts come and meet. Oriyas from the Madras Presidency, Oriyas living in the Central Provinces and from far and remote corners come to meet with an enthusiasm which a concentrated determination for a national unity only can engender and which finds an easy and free vent at such a gathering as the "Utkal Conference." It remained suppressed for a long long time, say for generations, till the idea struck at Ganjam the seat of the Oriya national spirit. The idea found an ideal there and it has budded forth to come out with a vengeance, at once surcharged with the awakened spirit of nationality, need we say, not forgetful of, nor inconsistent with, a sense of loyalty towards the Government. It is not subversive nor suppressive. It is hope generative and consolative. In one word, the Oriyas

constructive. "In one word, the Oriyas at home and near at home and the Oriyas from far afar, if we can use such a term, are really united in sentiment and spirit, notwithstanding the political and administrative barriers which, however, are only artificial. They are confirmed in and convinced of their faith that British sense of justice will one day recognize the justice of their cause and will not therefore be slow to find its way to remedy it by "one stroke of pen." But faith is extremely delicate and no less sensitive. Little things said or done not only perturb it, but go the length of destroying it. And faith with a touch of prejudice, however slight, is still worse. It is

therefore that we Oriyas are led against our inclinations to think that Bihar interest and Bihar influence are proving overwhelming and are operating in a manner prejudicial to those of Orissa. Our Government might mean well, and no doubt they mean well, but perhaps there is an inherent prejudice against Orissa and the Oriyas. They have a College, for which they are sensibly grateful to the Government, but why not have it well equipped? The M. A. and B. L. classes are not much which they ask? They are dire necessities. If Orissa has a College, it ought to be a full fledged one. But from the answer given to the Hon'ble Babu G. Das's question we are driven to the conclusion that Orissa must haunt after a " mirage of life," or run after the shadow of Tantalus, to be content with the psychology of a " conclusion in which nothing is concluded," which is the long and short of Government's answers to the Hon'ble Babu Gopabandhu's questions.

ତେବେ କେବଳ ଏକ ଶବ୍ଦ—ଏକ ଶବ୍ଦର ସମ୍ପଦ  
କାହିଁ ମୋତୁଳସ୍ଥାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପରେ  
ଦେଖାଇଥିବାର ଅଠାମାଟଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ଥିଲେ ।  
କାହିଁ ମୋତୁଳ ପ୍ରଥମ କିମ୍ବା ପରିବରେ  
ଥାକାଯାଇ କରୁଥିବା ଠକେଇ କାହିଁ ଦିଗୋଟି  
ବିହାରି ଥାର ଭାଇରେକାଟଙ୍କ ଅବେଳାଟଙ୍କ ମେ  
ତେବେ ଖେଳିଛି ଅନୁର୍ଧ୍ଵ କବିତାରଙ୍କରୁ ।

ଦେବ ଅସୁରେକ ବିଦ୍ୟାଗୟୁର ଜୀବନ  
ପ୍ରବ ପଶୁଭାବେ କିମ୍ବାହିତ ଲାଭଯାକେ କିମ୍ବା  
ଲାଭିତ ବୈଜ୍ଞାନିକରେ ପାପ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।

୧। ଶାମୋଦର ରଥ  
୨। ପ୍ରୀତିକୁଳି ପତି ହାମେଶ୍ଵର  
୩। ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀ  
୪। ଶିଖରମୁଣ୍ଡଗାର  
୫। ଶାକ ବୁଦ୍ଧିଲଙ୍ଘ ହାତଦାତ

ରେ କୁର୍ଦ୍ଦିତ—କବିଜୀବ କାମପୁର  
ହେବାରେ କ୍ରାନ୍ତିକ ପରିଷେଷେଣ ଗଚ  
ଶା ୧୯ ଉଠାରେ କଢ଼ିଥିଲୁ ସମ୍ବଦ ହେବ-  
ଖଲେ ଯେ କି ୧ ମର ସଂଶୂଳିତ କଲିବା ଶାରୀ  
ଜାତିର ପଞ୍ଜିକ ଓ କ୍ରୋଦ ହେଲୁଗପଦ  
ପ୍ରସକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମେଶ ତରବା ସମ୍ପଦ  
ଏ ୧୯୩୫ ସମୟରେ ରେଲସ୍ଟାର୍ କ୍ଲବ୍ ପ୍ରୋଟ  
ଥିଲା । ସେହି ଦିନ କବିପର୍ଦ୍ଦ ଶାରୀ  
କହିଲ ହୋଇ ଯାଗାଧୀନ ହୋଇଥିଲା । ଓ  
ବହଁ ପର କହିଲ ଯାଗାଧୀନ ମେଳ ଅବତା  
କମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ।

କିମ୍ବାର କୁଣି ତିକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନା—ପାଞ୍ଚଶହୀ  
ଲୋର ଅଶ୍ଵର କୁଣି ଓ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସେ  
ଜଳର ମାନ୍ଦ୍ରେଷ କିମତ ଥାଏ ଯଜ୍ଞ ଶତବାହି  
ଆମ୍ବନ ବନ୍ଧୁରେ । ଅନେକ ବଦ୍ରେଖପ୍ରି  
ତ୍ରପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ଥାନେ । ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ କିମତ କୁଣିରେ  
ଶିଳ୍ପାଗ ପଦାର୍ଥମନ୍ଦର ସମ୍ମାନର ହୋଇ  
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଦୟା ଦିଦିଶଦ୍ୱାରା ପଢ଼ି ତେ  
ମୁଦ୍ରାବାହର ରେଖା, ବଜାଲାଣୀ କୁଣ କଳର  
ସୁତାଳିଙ୍ଗ, ତୁଳାରଳ ଓ ରୂପାଲ ପ୍ରକୃତି  
ଅନେକ ଶିରଚାର, ପଦାର୍ଥମନ୍ଦ ପ୍ରଦର୍ଶନ  
ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଦର୍ଶନର ଘୁର୍ବୁର କିମତ  
କିମତ ଥାଏ କିମତ କିମତ ।

ଗାନ୍ଧିରୁ ଦୟା—ଅମ୍ବେମାକେ ଦସରଙ୍ଗ  
ପହିଦାରୁ ଥବନ୍ତି ହେଲୁ । ସେ ଗର ଜାନ୍ମସ ସା-  
ମାଦରେ ବଳିଗରେ ଫୋଡ଼ିଯୋକ ଘରର  
ଅବଲାଞ୍ଚରେ ଏହିଟି ବାଲକଟାର ଜାନ୍ମଦିନୋର  
ଅଛି । କୁ ୧୫ ଶି ମହିଳା ଜାନ୍ମବ କରିଥିଲୁ  
ସେ ସେବାକରର ନାମ କିମ୍ବା ହାଟି କେବଳଅଛି  
ମାତ୍ର ଯେମାକେ ଦାଖିଲୁ ସମୟରେ ତାହା ଲାଗି  
ଗାର ଭାବାପ୍ରାଣ । କରେ ଏହା ଦେଖିବୁ ଯେ  
ତାହାର ସମ୍ମାନ ବିଶ ହୋଇଥିଲୁ । ସରଗ  
କର୍ଜିତରାମଙ୍କ ସକାର କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ବାହା,  
ରବୁ ଧରିପରି ନାହିଁ ।

ମହାକାଳ କରୁଛି— ସୁଦିତାମୟ ଧରେ ବଜ୍ର-  
ଚରେ ମହାନ୍ତାଙ୍କେ କଲାତାରକାଙ୍କା ଅଧିବେ  
କାନ୍ଦିନୀର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ସବୁଷମାକେ ସ୍ପ୍ର-  
ଟରେ ଏ ଶିଳଙ୍ଗ ଦରମା ଉଦ୍‌ବା ଧାରୁଥିଲେ  
ମାତ୍ର ନାହିଁବାକେ ଏ ଶିଳଙ୍ଗ ଦରମା ଉ ଉଦ୍‌  
ବାହିକୁଣ୍ଡି । ସଙ୍ଗେ କାହାମାରେ  
ଏକ ୫୫୯ ରୋହି ଧେଇମୂର ମାତ୍ର ଠାରୁ  
ପରୁଷମାକୁ ପରିବ ସମାନ କରିପ ଓ ଏହି  
ହାଥାରିବାକୁ । ପଳାତାପାଖାକୁ ଦେଇନାହିଁବେ  
ରେ ହୀନେ ଶୁଭରକ୍ଷଣ ଏହିର ସମାଜ ଦେଇ  
ବାକୁ ।

ହାତୁପ୍ରାଣବ୍ୟୁତ—କିମ୍ବା ମାନ୍ୟମାତ୍ର ।

ବିନ୍ଦୁରେ ହାତେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଏହା ମୁଗାଟେ  
ବୁଦ୍ଧିକଷଣର ପେଜିହାତେ ଯଠକ କହା ଯାଇଲା  
ଥାଂକାଳକୁ ଅଶୀତ ବସନ୍ତରୁ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର  
ପଞ୍ଚମ ଶୁଭତ ଚନ୍ଦ୍ରମେଣ ଯେଉଁ ଉତ୍ସମ୍ମ  
ବଳ କରିଛନ୍ତି କାହା ବହର ହେତୁଳା ମନ୍ଦିରମେଥିବୁ ଅନୁଭୋଷ କରେ ପ୍ରକାଶ ଦିନରୁ

ଶେଷ କରୁନ୍ତିବେ ବେଳେମଙ୍କ ହେଲା  
ଶେରୀରୁ ଦେବାଜିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ପାଇ  
ରେଣେଖୁର ଉଦ୍‌ବାବ ବାଧ ପେନ୍ଦାଜିଲୁ  
କଲୁଗମାଟା ମେରାବ ଅନ୍ତମ ସମ୍ବନ୍ଧ କ  
ନିବାର ଥିବେଷ ଲୋତଖୁ ଅନେକ କମର  
ଯେଉଁମ କେ ପୁଷ୍ଟାତ୍ର ଅନ୍ତମ ପାଦବିଲେ ଥେମାନ  
କରି ଅନ୍ତମ ଘରିପ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାରେ  
ଅନେକ କମର ପେତୁ ମାତ୍ର କି ହଟ ଦେଇ  
କଲୁଛି ଯାଇଥାକୁ ପେମନବର କୁଟ ହେବ  
କାହିଁ ଓ ଦେମାନେ ପୁରତରେ ବାଧ ହେଇ  
ଥିବେ ।

ବନ୍ଦରୁଷ-କୁଣ୍ଡି—ପୋଡ଼ିପୁର ମହାରାଜା  
ମହୋତ୍ୟ ବନ୍ଦରୁଷ ଧେବଳ ଧର୍ମବାନ୍ୟ  
ବନ୍ଦରୁଷ ଶ୍ରୀକୃ ମେଲାଲଙ୍କୁ ପ୍ରଦେଶମାନ  
ବନ୍ଦରୁଷରେ ମତ ତା ୫୦ ଦଶ ଉଚ୍ଚମାନ  
ଯକାଳ ବା ଆ ସମୟରେ ‘ବନ୍ଦର କୁଣ୍ଡି’  
ପଞ୍ଚଶିଲ କରନାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଛି ବନ୍ଦର ଗାଁ  
କଳାପ ପରଦର୍ଶକ ଦର ମହାରାଜା ଅଧିକ  
ବନ୍ଦରୁଷ ପ୍ରଥାର ଉପରେ । ଏହିରେ  
ମହାରାଜା ମହୋତ୍ୟ ‘କୁଣ୍ଡି’ଷ୍ଠ ପୁରୁଷବନ୍ଦର  
ଦେଖି ବାହାର ପୁରୁଷବନ୍ଦର ପୁରୁଷବନ୍ଦର  
ବନ୍ଦରୁଷରେ ଜ୍ଞାନକର ଦେବକାରୁଣ୍ୟ ‘କୁଣ୍ଡି’  
କରିଲେ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଏ ସମ୍ବନ୍ଦର କୁଣ୍ଡି  
ବନ୍ଦରିଙ୍କାର ଦେବକା କେବେ ଶୋଇ ଅନ୍ତର୍ଭାବରୁ  
କରିବାକୁ କରିବାକୁ ପରେ ମହାରାଜାମହୋତ୍ୟ ଦବୀଥୁ  
ବନ୍ଦର କରିଲେ ।

ଦାଇବୋଟରେ ଡେବ୍‌ ପରିଷା— ବନ୍ଦିଆ  
ଏହୋବେ କଞ୍ଚଳ ତେବେଗାତଳୁ ଦର୍ଶାନେ  
ପଦାର୍ଥାବେଳକୁ ହୃଦ ବିଦ୍ୟାହୃଦ ଅନ୍ତରେ  
ହେ ମହ ନ ପାରୁ । ମାତ୍ରଦୂରାର ଦୂରତତ  
କାରେ ଡେବ୍‌ ତେଜାନାନ୍ତର ଡେବ୍‌ରେ  
ପରା ଦେବାକୁ ଦେବାର ଅନ୍ୟପରେ ସ୍ଵାଧୀନେ  
ପ୍ରଥା କଲୁ । ପେତୁ ଡେବ୍‌ ତେଜାନ୍ତର  
ମନ୍ତ୍ରକୁଳରେବେ, ମନ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ରରେ, ତ  
, ଏ ପରିଷାରେ ଡେବ୍‌ ପାଖରେ ଦୂରତତ  
ଦ୍ୱାର ବ, ଏଇ ପଦାର୍ଥରେ ପାଖ କରିଥିଲୁ  
ସମ୍ଭବ, ସମ୍ଭବର ଡେବ୍‌ ପାଖରେ ପରିଷା  
ଦୂର ବାସମହ ଦୂର କ ? କିମ୍ବାରେବେଳେ  
କରିବାକଲୁ ଡେବ୍‌ ସମ୍ଭବରେ ପରିଷା ଦୂରଦା  
ତ୍ରିମନ୍ତର ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ଡେବ୍‌ରେବେଳେ  
କିମ୍ବାକଲୁ ଡେବ୍‌ରେ ପରିଷା ଦୂରକା  
ପର ମୁହଁମନ୍ତର ଅନ୍ୟମନ୍ତର ଦୂରକା  
କିମ୍ବା ।

ଯାନ୍ତରେଣୁ କବାହୀ—ଜଠ ମାତ୍ର ଖାଦ୍ୟ  
ମୁଣ୍ଡରାହାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଅମୁଲବହାର  
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ସୁରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଅମୁଲବହାର  
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମନ୍ତ୍ର ଦର୍ଶିତ ଏବଂ କହିପାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ  
ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପତିହଗାନ୍ତ୍ର ବଳଶ୍ରୀର ପତିହଗାନ୍ତ୍ର  
ମନ୍ତ୍ରର ପାର୍ଶ୍ଵରେ କହିପାରେ ସମ୍ବଲ  
କାନ୍ତି । ଏଇ ଉତ୍ତରଗାନ୍ତ୍ରର ଏହି କହିପାରେ  
ଶ୍ରୀ ପ୍ରେଣୀର ବାୟୁମୁଖରେଣ୍ଟରୁ । ଏ କବାହୀରେ  
ଶ୍ରୀମଦକାବି ବଳପାରଗାନ୍ତ୍ରର ବଳଶ୍ରୀରେଣ୍ଟରୁ  
ଏ ବାୟୁମୁଖ ସମାଜର ଧୀର୍ଘମନ୍ତ୍ର ଦାର  
ହାର୍ତ୍ତ ଓହିନ ପ୍ରାତି ଅବସରେ ଚେତନାଗାନ୍ତ୍ର  
କାବ ଉତ୍ତରଗାନ୍ତ୍ରର ପତିହଗାନ୍ତ୍ର ଦେଇଅନ୍ତରୁ ମା

କରିବେ ତେ କରଇ ମାନ୍ଦୁ ଜିବୋଇ ହେଉ  
କୁମେ ଓ ଶ୍ରୀମାତ୍ର ଅବାଧରେ ଅବାର ଏ  
ହାତେ ସହାନୁଭୂତ ପଚାଶ କରିବା କରିବେ  
ଯୁଦ୍ଧର ଦୟାରୁ । <ଶ୍ରୀକ ହମେଁ> କାଷ୍ଟିଲମାଳି  
ରେଣ୍ଡ ହରୁ ଉଠିଯିବା ହୃଦୟ ।

-108-

ବେଶବାରେ ସାତୁଳ ଓ ହେଲ-କରେଗାଏ  
ଜ୍ଞାନକୁଳପଦିଷ୍ଠାତ୍ୟ ଆପଣା ବର୍ଣ୍ଣରେ ପାତୁଳ  
ଓ କେବଳ କାରାଗା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବରଜା  
ଦୟାପ୍ରାପ୍ତରେ କଲାପାତ୍ର ସୁକଳାର ଜ୍ଞାନକୁଳକ  
ପ୍ରତିକ ମିଳିବେ, କନିବାରୀକୁ ଯେତେ କଲାପ୍ରାପ୍ତ  
ପରିବର୍ତ୍ତୀ ହତାପ୍ତ୍ୟ ପାଇସଂଗରେ କେବେବେ  
କାନ ଅନ ଶିଖ ଲୋକରଙ୍ଗମେ ଏବ କାହାର  
ପ୍ରସରରେ ଉପରେବୁ ପଢ଼ିର୍ଥ ଉପର ସୁପରିକଣ୍ଠ  
ହେବାର ଅଣ୍ଟା ପରିବାର । ଫେଲ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାଚୀ  
ମାତ୍ରିକଳ ତୁମ୍ଭ କାରହାର୍ମନ୍ ପରିର୍ଥ ଏବଂ  
ପ୍ରତ୍ୟାତ୍ମକପ୍ରାଚୀନତାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାତୁଳ  
ମୟ ଅନ୍ତରାଳର ଲୋକକର କାହାରାର୍ମନ୍ । ହେଲ  
ଅଛୁ । କେମନକାଳ କୁଣ୍ଡି ମୂଳବ୍ୟାଖ୍ୟ ମନୋଦୟରୁ  
ଅସ୍ତରେ ଜୀବ ହେଲାନନ୍ଦନ୍ । ୧୦ ହେ କିନ୍ତୁ ମର୍ଯ୍ୟାନ୍  
ଦେଇଲେ ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରକଳ କହିଲେ ମନୋଦୟରୁ  
ଅଛୁ । ହେଲାନନ୍ଦନ୍ କବିର ବାବତ୍ ରେପିଯୋଗ୍ନି  
ଦୂରମାତ୍ର ଘେବେ ଘେବେ ହୃଦ ହେଲେ  
କବ ।

-103-

ପ୍ରସ୍ତରାଳୁ— ରେଣ୍ଟମାନ୍ କବିତା  
ହୃଦୟକୁ ରେ ସୁହରିସୁମଧୁର ଜୀବିତରେ  
ଦୈଖେଦିଲ ଦୂର କ ହେବେ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର  
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପୁଣ୍ୟକାର ଦେବତାରେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନି  
ଦୂରପ୍ରକୃତି ଯେ ଶାନ୍ତିମାନିମାନେ ଥାଏ  
ଦୂରକେ କାହିଁ ତେ ସେବାରେ ସାସ୍ତ୍ର ଯାସର  
ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଶାନ୍ତି ଦୂରକେ ଏ  
ଅନୁଷ୍ଠାନିମାନେ ଶାନ୍ତିକାରୀଙ୍କର ଶଶାର ଏ  
ଦୂର ଉତ୍ସାହ ଦୂର ଦୂରକେ । ବାସ୍ତବର  
ଦେବ ବିଶ୍ଵାର୍ଦ୍ଦ ସଜ ଦୂର ଶାସ୍ତ୍ରର ଶାନ୍ତିର  
ମୁଣ୍ଡପେଟି ଦୂରକେ ପ୍ରମାଣ ଦୂରକେ ଶାନ୍ତିର  
ବାହିଦୂର ଏହ ଦୂରୋତ୍ତମ । ସୁର ବାହୁଦ୍ୟ ଦୂର  
ଦୂରୋତ୍ତମେ ଶାନ୍ତିରୀତିଙ୍କ ଅନେକ ସମ୍ମୋହ  
ଦୂର ଦୂରକୁ । ଶ୍ରୀଦବୀପିମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରର  
ଦୂର ଅଦ ଦୂରବାହି ଦୂରସ୍ଥିତ ଦୂର ଏହାର  
ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ  
ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ  
ଦୂରକୁ ଦୂରକୁ ।

— 1 —

ପ୍ରାଚୀରେଣେ—ଏହି ମାତ୍ର ଗାନ୍ଧି ରଜ୍ୟପୋଷକ  
ଶରୀରକୁବା ପ୍ରେରିଛନ୍ତି ବନ୍ଦେଜ ବୃଦ୍ଧିରେ  
ହଲେହଳ ପ୍ରକାଶ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓର୍ବା ସାଥେବନ୍ଦେଶ୍ୟ  
ହଜୁଗତକୁବେ ମୋଟିଏ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।  
ବନ୍ଦେଶ କ୍ରମେଣ ପ୍ରେରିତେଲ୍ଲେ ବନ୍ଦେଜର  
କ୍ରମ ପ୍ରେରିତେଲ୍ଲେ ମୋଟିଏ ଦେଇଥିଲୁ  
କୁଳ ଠିକ୍ ହେବାରା । ପିନ୍ଧିଥାଇ ହଥେବନ୍ଦେ  
ପରିଯାବଳୀ ଉପରୀତ ସୁନ୍ଦରିତି ଅବସ୍ଥା  
ହସ୍ତରେ ଖେଳନବେ ବନ୍ଦେଶବାବଦ  
ହୃଦୟ ପରିମଳୀ କରିବାରୁ ଉପରେ ଦେଇ  
ଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦେ, ମିଳି ମଳେବନ୍ଦେ  
କହିଲୁଣେ ଯେ ଏହା ସଂଗ୍ରାମକାଳେ ଯାନ୍ତାଙ୍କ  
କଣ୍ଠିରାଗ୍ରା କୁଳ ପରିବାର ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିବାନ୍ଦୀ  
କରିଲୁଣେ ଅଧିକତ ଏ ମଧ୍ୟାବନ୍ଦେ

ଦେଇ ଗୋଟିଏ ହେଲେବାର ପଠନ କରିବା  
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାତ୍ର ପ୍ରେସିଡେନ୍ସ୍ କରେଇବାର ୫୫  
ଶତମାନରେ ଲୋକିଏ ଦେଖିମେଳା କଠିନ  
କରିବା ଦୁଇବା । ସେମନ୍ତକୁ ଜୀବତର କାହାର  
ରକ୍ତ ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ବଡ଼ଲିଶେଷାଙ୍କ  
ଥେଲାକବୁ ଯା ମାତ୍ର ସମ୍ମ ଦେଇଅଛୁ । ଏହା  
କି ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଟେଠାରୁ କରିବାର କଷ୍ଟ  
ପାଇମନ୍ତକର ଯୁଦ୍ଧ ପଢ଼ିବ ତୋର ନଜା  
ଦିଲାମ ଉପାର୍ଥ ସୌଭାଗ୍ୟର ଠାଳ ଠାଳ କରିବା  
କରିବ । ପରମାନନ୍ଦ ବିଶେଷ କରିବା ପରମ  
ବରମନଙ୍କି ପ୍ରପ୍ରାବ ଦେଉଥିବା ॥

ଅମେରିକେ ଭାର୍ତ୍ତାର ନହିଁଏ ସହ  
ଏମର ଦୋଷ ପରିଶ୍ରମକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ରକ୍ଷଣ  
ହେଲାଦିକ ହୃଦୟ ଦେବାକୁ ଅନୁଭେଦ କରୁ  
ଅଛି।

କଷ୍ଟକ ଅସୁରକତ ଦିନେଲାଗୁ—ଜାଗ  
ଗା ୫୨ ରଙ୍ଗ ମଞ୍ଜଳଗାର ଥୋରେ  
ଏ ମହାବଳୀ ମହେଶ୍ୱର ଦର୍ଶନ ଅସୁରକ  
ଦିନେଲାଗୁ ପରିହରିବ କରିବାରୁ ଯାଇଥିବା  
ଅଦେଶାବେ ଅଧିକ ଆଚର ସହିତ ପାରି  
ଦୂର୍ଥାବୁ । ମହାଶଜ ମହେବ୍ୟ ଦିନେଲାଗୁ  
ପ୍ରାୟ ଦୂର୍ବଳା ଦାତ ରହ ଖେଳାର ସମ୍ବନ୍ଧ  
ଦେବ ଦେବଶୁଣକ ସହିତ କରିବାର ବିଶ୍ଵା  
ଦିନେବା କଷ୍ଟକରେ କର୍ତ୍ତାପରିବାର କରିବାର  
କେବେକ ସାରକର ଉପରେ ଦେବ  
ଥିଲେ । ମହାଶଜ ତାକ ସରକରେ ଗେହି  
ଅସୁରକତ ଦିନେଲାଗୁ ପ୍ରାୟକ ଦର ତାହା  
କଷ୍ଟ କମଣ୍ଡେ କରିବାକୁ ତ୍ରାମ କରିବ ତାହା  
କାହା କମଣ୍ଡେ ଆଜି ଦେବରକୁଣ୍ଠ । ବିଶ୍ଵା  
ଦିନେବା ଏ କର୍ତ୍ତାପରିବା ଦିନେ ଦେବ  
ଦିନେ ପୃଥିବୀରକର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଅସୁରକ  
ପ୍ରାୟରେ କାହାର ହାତୁଟି ସହାଯିତ୍ବ ଥିଲା  
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରଦ୍ଧା ମାତ୍ର କୁନ୍ତାର  
ଦିନେଲାଗୁଟି କଲିଥିବାକ ଦେବ ମହାଶ

କହୁବେ ସେ ଆସୁଦେବ ବିବାଜପୂର ତା  
ବଢ଼ ମହାନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ଵଗାମ । ମହାବିଦ୍ୟଳପୁର  
ଭାବିତ ପାଠ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ବରଗା, ସତ ପାଠ୍ୟ  
ବନ୍ଧୁ ପ୍ରମୁଖ କରିବା ଓ କେବେକ ଚେ  
ପ୍ରମୁଖ ରେ ଭାବା ବଢ଼ିବାକ କଣ ପ୍ରମୁଖ  
କରିବା ଓ ପକ୍ଷିତଳ ପ୍ରମୁଖର ପଥର  
ଜୀବର୍ତ୍ତୀ ବନ୍ଧୁଦାର କରିବା ଓ ଶାନ୍ତ  
ମୋଦିତ ମୂଳ ଚରଣପୁରକ ଯେ କମ୍ପତ ଉତ୍ତ  
ଅଧି କାର୍ଯ୍ୟ କର ସହିତପାଇଁ ଲୁହେ । ତା  
ବରଗା ସହାଯ ବନ୍ଧୁର୍ତ୍ତୀର ଅବଧିର  
ଅନୁରେ ମାସକୁ ଏ ୨୦୯ ବିଶ୍ଵ ଦେବା ଦେ  
ଦୟା ଧାରେପ୍ର ମୂଳ କେବେକ ତା

କାରଣ ମୁଖ୍ୟର ଓ କାହାର ଘନିମାତ୍ରା  
ଦଶପଞ୍ଜୀ ଛାଇମରକଳ ସହିତ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଉଚ୍ଚ  
ଆବସ୍ଥା । ଗରାଯଙ୍କା ବହିଧରେ କୋ  
ପ୍ରାଣୀ ପାତି ଦିନ ଏହା ସୁରକ୍ଷାର ଦେଶ  
ଦଶପଞ୍ଜୀ ସମ୍ବନ୍ଧର ନୁହେ । ଲାହଲ ତୁ  
ବ୍ୟାକୁଡ଼ିକ ଝିବର ପ୍ରକାଶ କର ଗରା  
ଜିଜେ ଧରିବ ସାଧ୍ୟନସାରେ ଅଟେହ ଆଶ  
ଦଶପଞ୍ଜୀ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହା  
ବ୍ୟାକୁ ଦଶପଞ୍ଜୀମାନଙ୍କର ଏହର ଲଜସାଧାର  
କର ଦେଇଲା କିମ୍ବାରତ୍ତିର କରୁଣାର  
ହାତାବଳ କେବାଳି ଶ୍ରାଦ୍ଧକା ରମେଶ କରି  
ଦଶ୍ୟକୁସର ସୁମୁଖୋତ୍ତମକଲୁ ଥିଲୁ  
କରିଅପରି । ଧରି ଦେଇବି । ।

ମେଡ଼ିଆର ରେଲ୍

ପ୍ରତି କାହାର ଛାତର ତା କଥା ଅଛି ।  
ବନ୍ଦେ ମୁଣ୍ଡିପିଶାଳିକର ଜୋଗେନ୍ଦ୍ରିୟ  
ମେତ୍ରେଷ୍ଟେମାରୀରୁ ଏବଂ ଖେଳ ହୋଇ କିମ୍ବା  
କିମ୍ବା ଦେଇବେଳାରୁ ହେଲା । ଗାୟର ଉଚ୍ଚ  
ଦେବେଳା ଜାଣ ସର୍ବାର ବେଳାକାଳ ବିକୁଳ  
ଯକ୍ଷମଦାତା ଅଭିଜାତଙ୍କେ ପାଇଁ କାବ୍ୟ  
ହୋଇଲେ । ଶେଷ ଲାଗୁ ହିନ୍ଦୁକ ସର୍ବର  
ଶ୍ରୀଶ କହାଇ ଅଧିନିତେ ନିରପଥ  
ଦେବେଳାରେ ଏହି ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟା  
ହୋଇ ତଥେକୁ “ଶ୍ରୀକିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକୁ” ପ୍ରମୁଖ  
ଓ ହିନ୍ଦୁ ଶକ୍ତି ହାତ କେନ୍ତିଏ ହାବାଦ

ହେବାକୁ ଏହା କିମ୍ବା ଦେଖିଲୁ ଯାଇଲୁ  
ପଠାଇଲେ । ତା ଏହା କିମ୍ବା ସାରୁ ମୁଖକ  
ଶାନ୍ତି ଲାଗିଥିଲୁ ଅଣ୍ଡ ମେଟେକୁ ମେଟେକ  
ଗଣିମାଳକୁ ନୋଥ ଫୋଖ ଦେବାକୁ ଆଜି  
ହେଲା । ତା ଏହା ରଖିବିଲୁ କ୍ଷେତ୍ର ରେଖାରେ  
ତେ କୁଣ୍ଡ ଭତ୍ତାବିମେଳ ଦୂରରେ ଦାଢ଼ିବ  
ଛବି ଧାର ଫେରାକିଲୁ ଚାଉଦେଇ ନା  
ଭବାର ଅଛୁ ଗାତା ପରାରରେ ବୋଧ କେ  
କଷ୍ଟବାରେ ଫେରାକେ କିନ୍ତୁ ତା ଏହା କିମ୍ବା  
ମୁନ୍ଦରପୁ ଘେ ଲାଗାର ହାର୍ଷରେ ଦୋର ହେଲା  
ଅଛୁଣ୍ଡ ଶୁଣିଯାଏ ଯେଉଁ ମେଟେକୁ ରମ୍ଭ  
କିମ୍ବା କାରପଣ୍ଡ କୋରାକୁ ଫେରାକେ  
ଆପିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପେରାକୁ ଧରେ ଦେଇ  
ଶରତ ସହି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦର୍ଶକାରୀଙ୍କୁ । ଏହା  
ଦର ହାତା । ମେହନ୍ତିରମାନଙ୍କର ବହୁବ  
ମେଳ ହେବାର ତାକାପ୍ରାଣ ଗଲୁ ଶୁ  
ରାଜୁଙ୍କ । ଫର୍ମିବ ପଢି କିମ୍ବା ଦେ  
ଅମ୍ବେକେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରିଯାଙ୍କ କାହିଁ, କେ  
ଯାହାକେ କିନ୍ତୁ ଯେ ତାରଙ୍କ ଅଛୁ ବସୁନ୍ତି  
ଦୂର କାହିଁ । ମୁଖକିରାନାରୀଙ୍କ କେଣ୍ଟି  
ମାରଙ୍ଗର ମରଙ୍ଗର ପ୍ରିଯ କିମ୍ବା ତାହା ରମ୍ଭ  
କ କରକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେବେଳ ପାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
ଫୋଖ ଦେଇ ହୁଏ କହାଣ ଉପର କ  
ଦେଇଲାହୁ ।

— 19 —

ପାନକିବ ।  
ଏ ନରରରେ ସେହି ଅନୁମତି ଲାଗୁ  
ହେଉଥିଲୁ ବହଁ ମଧ୍ୟ ପାନକିବ ପାତ୍ରରୁ  
କଜ ଅବେଳା ଅବ୍ୟକ୍ତି । ଆମେମାତେ ଶୁଣିଲୁ  
ଯେ ଅମୁଗ୍ନିକର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଆହେବ ଅବେଳା  
ହେଉଥିଲୁ ଏହି କରଣୀ ମରଣ ହତା  
ପଥରେ ଦେହ ପାକିବ ପଚାର ଶାଶ୍ଵତ  
କାହିଁ । ଏହିରୀକୁ ଅବ୍ୟକ୍ତି ଅବେଳା ଗ୍ରାମରେ  
କଟେଖ ତଥା ତୌରେ ପାଖାରର ଗୁଡ଼  
କଟାଇ କା କାହୁରେ ପାନକିବ ପଚାରବା  
କିମେଧ ଅଛି ଆମେମାତେ ଫେରିଥିଲା (Spit  
ting on the floor is prohibited)

ଅବଶ୍ୟକ ଏ ତିଥିମୁଁ ପୁରୁଷଙ୍ଗର ଶେ ସାଧାରଣ  
ବୁଦ୍ଧ ବା କରେଥିଲୁ ଅଛି ଯେହିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ  
କୁଳ ଶାବ ଶାବା ସମସ୍ତକୁଳ ହେଉଥିଲା ଜୀବନ  
ମାତ୍ର କରେଥିଲୁ ହିତାର୍ଥରେ ଦେଖି ଶାକରୀ  
ପଢାଇବିବିଳାହୁଁ ଏପରି ଧବେଳ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର  
ଶୁଣନେ ଉଣ୍ଡାହୁଁ । ଆଜିକ ଶାବେଦ ପାଇଁ  
ଶାକବା କାମ କରିଲୁ ଫଳ କୁଠକୁ ଅର୍ଥ  
ବନ୍ଦୁ କରିବାର ପରିବେ ପଞ୍ଚ ଅଗର କରି  
ବାହମାଳକୁ କୁଠକାର ଦିଅଗୋରାଏ ।  
ଦେଖଇ ଧାରାର ଲୋକ ବାହୁଦି କିମ୍ବା  
ଲୋକରାକେ କଷ ପାଇଲାନ୍ତି ତେ ପାଇ କରି  
ଏ କେବଳାକୁ ଅନୁଭାବେ ଶାକାବତୀ କୁଠେ  
କରେଇ କିମ୍ବା ଶାକାବତୀ ପାଇରେ ଚିନ୍ତା  
ବାନ ରାତି କରେଇ ବନ୍ଦୁ । ଅଗରା ରାତି  
ଶିଥ ଅନୁଭାବେ କାହିଁବିପରିମଳୁ ସାରାଂ ଶିଥ

ଶ୍ରୀ କରୁ ଦେଖିଥି ତେଣୁ ଆହେ ଏହାକିମ୍‌ବଳେ  
ମହୁକ ମୁନ୍ଦିବାଟ ରୋଗକୁ ନାହିଁ ଧାର  
ନାହାଇବେ ପଚାଇ ମୁଣ୍ଡ ସଫା ଦର ମାତ୍ର ମାତ୍ର  
ସାଧାରଣ ଲେବ ମକବନ୍ତ ବନ୍ଦରାକୁ ଅଛି  
ବରେଣ୍ୟ ବର ମୁଖରେ ପାଦ ଶାର ପାଦପିଣ୍ଡ  
ପହାଡରେ ଘର୍ଷିବେ ସବୁ ସାଧୁଦିବାଯାମେ  
ଜଣା ଦେବେ ମାତ୍ର କେବେ ସନ୍ଧାରିବେ ମେଲ୍ଲିବେ  
ପଞ୍ଚରେ ପଢ଼ିବାଜନକ କୁହେ । ଶରେ ଉତେଖି  
ବଗା ହୁବା କୁହେ ମଟି ଲାଜାବେ ମେର୍ଦ୍ଦିବାରେ  
ଧୂଳ ଲେବିଲୁ କାହିଁକିମ୍ବୁ ବରକାର ଏହାର  
ସ୍ଵାକରେ ପାଦପିଣ୍ଡ କାହାରଙେ ପାହିବ  
ପଢ଼ିବା ପ୍ରାକରେ ଦାଗୁମ୍ବୁ ରାଜୁ ମାହଁ ତମ  
ହଥାକୁ ଅଧିକରଇ ଅଗ୍ରଜାର କରିବିବ  
କାହିଁ । ପୁରୁଷ ଏହିର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି କେବଳ  
ମାତ୍ର ପୁଣି ଏ ପରିମ୍ବୁ କୁଟେଖି କାହା ମଧ୍ୟରେ  
ସାକହିବାରାନ ବନ୍ଦରା ଲବି ନାହିଁବେବେ କିମ୍ବ  
ଦେଇ ସରକାରଙ୍କର ପଣ୍ଡିତ ରୋଗ ପିନ୍ଧି  
ଅଦ୍ୟ ହୋଇ ଆହୁକୁ । ପାଠ ଉତ୍ତିକେ  
ବାଲକେ ମାତ୍ର କରିବିବ ବନ୍ଦର ପାହିବେ  
କାହିଁ । ଭାବୁର କେବେ ଏହାହଁ ପାହି ।

କଟକରେ କିମାଳ ସମ୍ପଦେତ ।  
ମନ୍ତ୍ରେ ଏ ସମ୍ପଦରେ ଏ ମେଲରେ ହୁଏ  
ମେଟି ଅବ ସମ୍ପଦେତ ମହିଳା କିମାଳ କ୍ଲାର୍ଚି  
ମହିଳା କେବଳାରଙ୍ଗରୁ । ହୁଏ କରନାର ବିଶ୍ଵାସ  
ଏ ଦେଶମାତ୍ର ଜ୍ଞାନବାଚା ବିଜ୍ଞାନ । ପ୍ରଥମ  
ବିଜ୍ଞାନ ଜ୍ଞାନ ବାରୁ ଦେଖିଲୁଣ୍ଡାଣ ବିଜ୍ଞାନ  
ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ପଦ କରୁ ଏମୁଁ ଏ କି ମହିଳା ଜ୍ଞାନ  
ବାରୁ ଜ୍ଞାନକିନ୍ତୁ ସମ୍ପଦ ତେବେଷ୍ଟ କରୁଣ୍ଡ  
ତଥା କର ଶୁଣ ପଦାର୍ଥ ପଦାର୍ଥ । ପଦ ପାଶୀ  
କେହିବାହାନ୍ତି ହଣା ନୁହନ୍ତି । କେବୁଣ୍ଡ କରୁ  
ଏକ ସମ୍ପଦର ଉତ୍ସବାକ୍ଷାରୀ ଜ୍ଞାନବାଚକ  
କିମ୍ବାପରି ହୁଏଲେବେଳେ ବିଦ୍ୟାପରିମଳେ ।  
ହୁଏ ଆଚମନର କରୁ କି କୁଳ ଅନ୍ତର ଆଚମନ  
ପ୍ରଥମ ପୁଣିତ କିମାଳ ଉପରିମଳେ ହେ  
ଆହାରରେ ଚାଷ ବିଦ୍ୟାପରିମଳେ । କର୍ମ କର୍ମ  
ମୂଳ ତୋଗା ସାମାଜିକ ପାର ଯଥୀସମ୍ବନ୍ଧ  
କେତେ ଦେବାରେ କରୁଣ୍ଡର ନିର୍ମାଣ ପରିମଳେ  
ମାନେ କରୁ କରୁଣ୍ଡର ଶୁଣ କାମକା କରୁଣ୍ଡର  
ଏହି ନୁହନ୍ତି କେବୁଣ୍ଡକି ପରିବାହାନ୍ତି  
ତଥବା କରିବେ ଯୋଗନାତ ଦେଇ ପରି  
ଶୁଣ କାମକା କରୁଣ୍ଡର ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଗନ୍ଧ କୌଣସି ଯାଏଗେ କୁଳମୁଦ୍ରା  
କରୁଛି । କହିଲେମୁହଁ ସର୍ବଦାଶି ପରମ  
ବାହ୍ୟର ସଥାନାଥ ବ୍ୟକ୍ତ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଦ୍ଧଚାନ୍ଦ  
ଦ୍ଵିଲାମଙ୍ଗଳବ ସହେଳକ ଜାହାନ କବି ଶ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ  
ଦାତା ଶତିକୁଷଳ ବ୍ୟକ୍ତ ତେଜ୍ଜ୍ଵଳା ବିଜ୍ଞାନ ପରମ  
ବାକୁ ଅଜନାଥ ଦ୍ୟୋମନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ବାକୁ ଅନ୍ୟା  
କୁଷଳ ଦେଖି ସହିତ ଶିଳ୍ପରମଣ୍ୟ ଦେଖି  
ଗଲୁ । ଏ ହାତକୁଣ୍ଡରେ ଉଦ୍ଧରଣକରେ  
ଫଳରେ ଥିଲା । ଅନ୍ତରେ କୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ  
ଯମବେଳେରେ ଅବ୍ୟକ୍ତି ଦୂର କଥିଲା । କହି  
ବାହ୍ୟ ଦିଲା ଚନ୍ଦ୍ରଶିଳ୍ପୀ । କହିଯଦିବିଶିଳ୍ପୀ  
ପରମାନନ୍ଦ ଶାରୀରା ଅଶୀତ୍ତ ଘରେ ଦିନରକ୍ତବ୍ୟ  
ପରମାନନ୍ଦ ଶାରୀରା ଦିନରକ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ  
ଦେଖି ପରମାନନ୍ଦ ଶାରୀରା ଦିନରକ୍ତବ୍ୟ  
ଦେଖି ପରମାନନ୍ଦ ଶାରୀରା ଦିନରକ୍ତବ୍ୟ



















